

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ณัฐวีร์ แม่นทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ณัฐวีร์ แม่นทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

PUBLIC OPINIONS TOWARDS SOCIAL MITIGATION ASSISTANCE DURING COVID-19 IN
HUAY-KAPI SUBDISTRICT

NATTHAWEE MANTHONG

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF PUBLIC ADMINISTRATION
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE AND LAWS

BURAPHA UNIVERSITY

2022

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ ญัฐวีร์ แม้นทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์)

..... รักษาการคณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร.ต.อ. ดร. วิเชียร ต้นศิริคองค)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920230: สาขาวิชา: -; รป.ม. (-)

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, การช่วยเหลือทางสังคม, โควิด-19

ณัฐวีร์ แม้นทอง : ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ. (PUBLIC OPINIONS TOWARDS SOCIAL MITIGATION ASSISTANCE DURING COVID-19 IN HUAY-KAPI SUBDISTRICT) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ปี พ.ศ. 2565.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกะปิที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 93.25 เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง รองลงมาร้อยละ 33.50 เข้าร่วมโครงการเราเที่ยวด้วยกัน และร้อยละ 17.0 เข้าร่วมมาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุน ประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33 ร้อยละ 11.50 เข้าร่วมโครงการเราชนะ ร้อยละ 10.25 เข้าร่วมโครงการ ม.33 เรารักกัน และร้อยละ 5.0 เข้าร่วมมาตรการเราไม่ทิ้งกัน สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน 2) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง สถานการณ์โควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.45$) ด้านปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$) 3) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน

63920230: MAJOR: -; M.P.A. (-)

KEYWORDS: Public Opinion, Social Mitigation Assistance, Covid-19

NATTHAWEE MANTHONG : PUBILC OPINIONS TOWARDS SOCIAL
MITIGATION ASSISTANCE DURING COVID-19 IN HUAY-KAPI SUBDISTRICT. ADVISORY
COMMITTEE: SUPRANEE THAMMAPITHAK, Ph.D. 2022.

This research aims to study 1) the receipt of the social mitigation assistance during Covid-19 in Huay-Kapi Subdistrict, Mueng Chonburi District, Chonburi Province, 2) the public opinion towards the social mitigation assistance during Covid-19 in Huay-Kapi Subdistrict, Mueng Chonburi District, Chonburi Province, and 3) the comparison of the public opinion towards the social mitigation assistance during Covid-19 in Huay-Kapi Subdistrict, Mueng Chonburi District, Chonburi Province categorized by personal factors. The sample group is comprised of 400 residents of Huay-Kapi Subdistrict aged over 18 years old. The researcher developed a questionnaire with the reliability value of 0.98 to use as the research instrument. The data analysis was conducted with the statistical techniques that include frequency, mean (\bar{x}), Standard Deviation (S.D.), hypothesis testing via the analysis of variance (One Way ANOVA) and a *t*-test.

The research revealed that 1) 93.25% of the sample group participated in the Khon La Khrueng co-payment scheme, 33.50% participated in the We Travel Together tourism stimulus scheme, 17.0% participated in the reduction scheme of Social Security Fund contribution for employers and employees of Section 33, 11.50% participated in the We Win scheme, 10.25% participated in the Section 33 We Love Each Other scheme, and 5.0% participated in We Stand Together remedial measure of 5,000 Baht/ month for 3 months, 2) the overall public opinion towards the social mitigation assistance during Covid-19 is at the moderate level ($\bar{x} = 3.26$) while the analysis of the public opinion in individual aspect revealed that the public opinion in the environmental aspect is at a high level ($\bar{x} = 3.45$), the import aspect at the moderate level ($\bar{x} = 3.22$), the processual and output aspects at the moderate

level ($\bar{x} = 3.17$), and 3) the hypothesis testing revealed that the difference in gender, age, marital status, education level, profession, and monthly income does not affect the public opinion towards the social mitigation assistance during Covid-19.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ" สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการดำเนินงานวิจัย และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันทรงคุณประโยชน์ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกขอบคุณและซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุษณากร ทวารมย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีระ กุลสวัสดิ์, ดร. พรเทพ นามกร อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการดำเนินงานวิจัย จนส่งผลให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมถึงขอขอบคุณความร่วมมือจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกะปิที่เสียสละเวลา และให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม ซึ่งหากไม่ได้รับความร่วมมือจากท่านการศึกษาในครั้งนี้ก็จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณจากใจจริง

ขอขอบคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องในครอบครัว ที่คอยสนับสนุน มอบกำลังใจ กำลังใจ และกำลังใจด้วยดีเสมอมา นอกจากนี้ยังมีผู้คอยให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้เขียนไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายนี้ ความดีและประโยชน์ใด ๆ ที่ได้จากการศึกษานี้ ผู้ศึกษาขอมอบแต่บิดา มารดา ตลอดจนบุคคลในครอบครัว และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และคอยชี้แนะจนสำเร็จการศึกษา

ณัฐวีร์ แม้นทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1.....	16
บทนำ.....	16
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	16
คำถามการวิจัย.....	18
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	18
สมมติฐานการวิจัย.....	18
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	18
ขอบเขตการวิจัย.....	19
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	20
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	20
บทที่ 2.....	21
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	21
แนวความคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและการช่วยเหลือทางสังคม.....	26
แนวความคิดเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19).....	31

แนวคิด CIPP Model.....	38
เทศบาลตำบลห้วยกะปิ	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
สมมติฐานการศึกษา.....	53
บทที่ 3	54
วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
เกณฑ์การแปลผล.....	59
บทที่ 4	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 5	84
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สรุปผลการวิจัย	84
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	97
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ประเด็นการวิจัยการช่วยเหลือทางสังคม	47
ตารางที่ 2 สรุปเปรียบเทียบความสอดคล้องกับตัวแปร	50
ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
ตารางที่ 4 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	61
ตารางที่ 5 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	61
ตารางที่ 6 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส	62
ตารางที่ 7 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	62
ตารางที่ 8 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	63
ตารางที่ 9 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	63
ตารางที่ 10 มาตรการลดภาระ บรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน่าประกันการใช้ไฟฟ้า..	64
ตารางที่ 11 มาตรการลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ	64
ตารางที่ 12 มาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33.....	64
ตารางที่ 13 มาตรการเราไม่ทิ้งกัน สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน	65
ตารางที่ 14 โครงการคนละครึ่ง.....	65
ตารางที่ 15 โครงการเราเที่ยวด้วยกัน.....	65
ตารางที่ 16 โครงการเราชนะ	66
ตารางที่ 17 โครงการ ม.33 เรารักกัน.....	66
ตารางที่ 18 โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ	66
ตารางที่ 19 โครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้	67

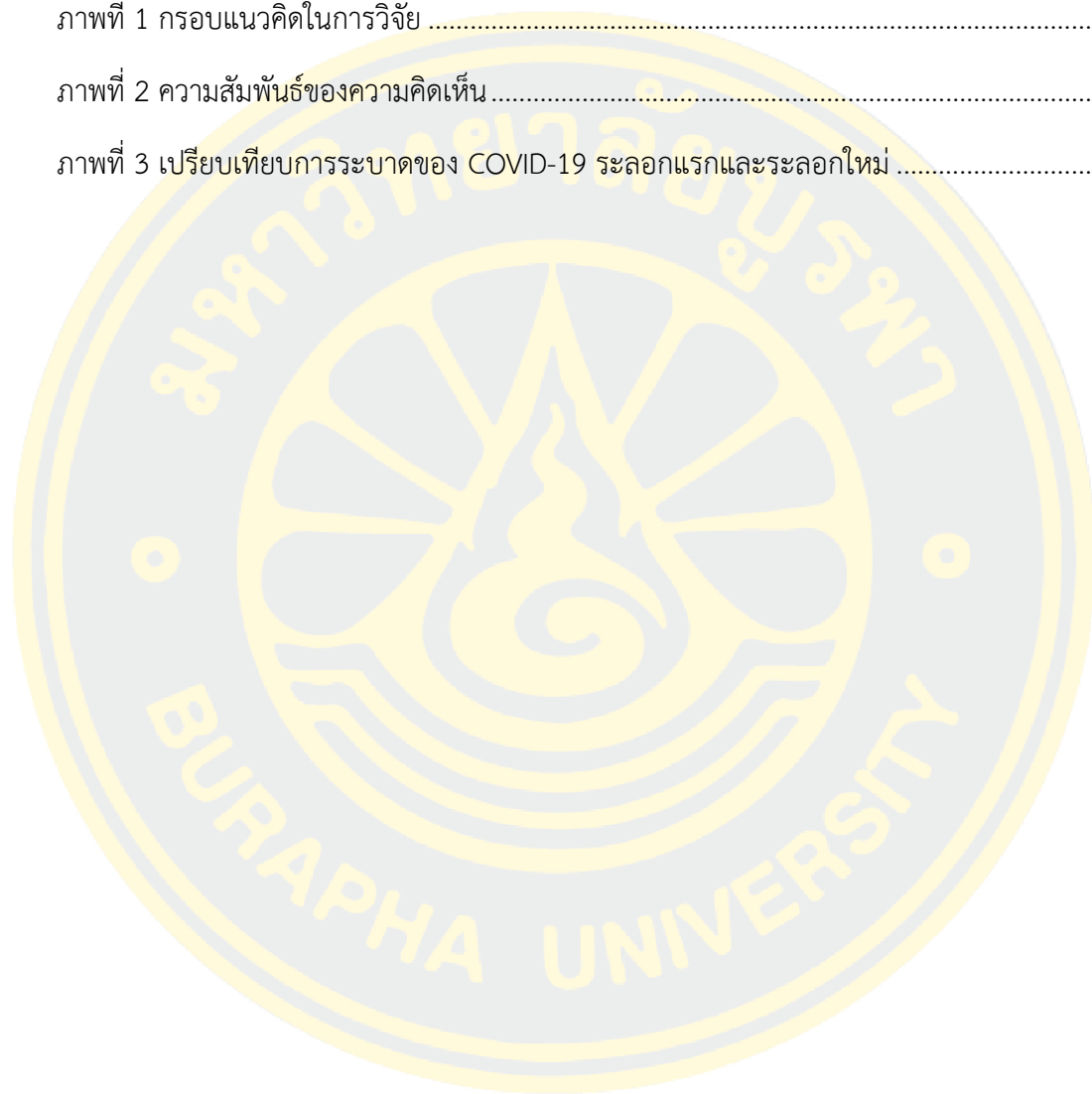
ตารางที่ 20 จำนวนประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ได้รับการช่วยเหลือทางสังคมของ รัฐบาลในช่วงที่สถานการณ์โควิด-19 ระบาด โดยจำแนกจากมาตรการช่วยเหลือทางสังคม (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ คิดร้อยละจากจำนวนคำตอบทั้งหมด).....	67
ตารางที่ 21 ด้านสภาพแวดล้อม (Context).....	68
ตารางที่ 22 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input).....	70
ตารางที่ 23 ด้านกระบวนการ (Process).....	72
ตารางที่ 24 ด้านผลผลิต (Product).....	74
ตารางที่ 25 ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงสถานการณ์ โควิด- 19	76
ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19จำแนกตามตัวแปรเพศ	77
ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมจำแนกตาม เพศ	77
ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19จำแนกตามตัวแปรอายุ.....	77
ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ.....	78
ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19จำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส	78
ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	78
ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19 จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา.....	79
ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามระดับการศึกษา	79
ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19จำแนกตามตัวแปรอาชีพ	80
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอาชีพ.....	80

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19 จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน	81
ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	81
ตารางที่ 38 การทดสอบสมมติฐาน.....	82

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	19
ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของความคิดเห็น	23
ภาพที่ 3 เปรียบเทียบการระบาดของ COVID-19 ระลอกแรกและระลอกใหม่	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นโรคติดต่อทางระบบทางเดินหายใจ ซึ่งเกิดจากไวรัสโคโรนาชนิดอุบัติใหม่ไม่เป็นที่รู้จักหรือเคยค้นพบมาก่อนที่จะมีการระบาด โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่นเมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ต่อมาเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563 องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ออกประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคระบาดใหญ่ทั่วโลก และเกิดวิกฤตการณ์กลายพันธุ์ของเชื้อ ทำให้มีการแพร่กระจายที่รวดเร็วมากขึ้น ส่งผลกระทบไปทั่วโลกทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นวงกว้าง เนื่องจากการแพร่กระจายเชื้อเป็นไปโดยง่ายระหว่างคนในลักษณะเดียวกันกับไข้หวัดใหญ่ ติดเชื้อผ่านทางละอองจากจามหรือปากซึ่งจะขับออกมาเมื่อผู้ป่วยไอหรือจาม และได้รับเชื้อจากการหายใจที่มีละอองเข้าไป หรือจากการนำมือไปจับพื้นผิวที่มีละอองเชื้อเหล่านั้นมาสัมผัสตามใบหน้า ดวงตา ส่งผลให้เกิดอัตราของผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจากไวรัสโคโรนา 2019 ทั่วโลกเป็นจำนวนมาก (WHO, 2019) จากข้อมูลผู้ติดเชื้อจากกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2564 ระบุว่าทั่วโลกมียอดผู้ติดเชื้อสะสม จำนวน 215,844,454 ราย (+399,882) รักษาหาย จำนวน 191,260,240 ราย และมีผู้เสียชีวิต จำนวน 4,493,899 ราย โดย 3 ลำดับแรกของประเทศที่มีผู้ติดเชื้อสูงสุด ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 39,360,270 ราย ประเทศอินเดีย จำนวน 32,648,224 ราย ประเทศบราซิล จำนวน 20,676,561 ราย ตามลำดับ (กรมควบคุมโรค, 2564) ซึ่งสถานการณ์การแพร่ระบาดที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วทั่วโลกทำให้เศรษฐกิจโลกถดถอยเป็นอย่างมาก ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ระบุว่า “ผลกระทบต่อเศรษฐกิจจากโควิด 19 มีผลกระทบผ่านห่วงโซ่อุปทานโลกจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบ เนื่องจากประเทศจีนเปรียบเสมือนโรงงานผลิตและส่งออกสินค้าขนาดใหญ่ของโลกที่หยุดชะงักลง และสถาบันทางการเงินอีกหลายแห่งของโลกนั้นคาดว่า โควิด 19 จะสร้างมูลค่าเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสูง ประเมินว่า GDP ของโลกลดลง 54,000 ล้านดอลลาร์ ในด้านการค้าสร้างความเสียหายในการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ต่างๆ เนื่องจากทุกประเทศมีความจำเป็นที่จะต้องปิดประเทศเพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส” กองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF คาดการณ์ว่าในปี 2564 เศรษฐกิจโลกจะขยายตัวประมาณ 6% แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และความไม่แน่นอนหลายด้าน ทำให้การคาดการณ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ยังไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย ถือว่าเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจครั้งที่หนักที่สุด สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานสรุปมวลรวมในประเทศไทย (GDP) ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิดช่วงปี พ.ศ 2562 เป็นต้นมา GDP ของประเทศไทยปรับตัวลดลง ร้อยละ -6.1 และมีการขยายตัวอย่างช้าๆ ในปี 2563 จนถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2564 มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 7.5 อย่างไรก็ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังไม่มีแนวโน้มมากนักจากความไม่แน่นอนของการควบคุมโรคและการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัส เพราะทุกประเทศยังมีการ Lock Down ไม่ให้มีการเข้าออกในประเทศ

เพื่อควบคุมสถานการณ์ของโรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้าและส่งออกระหว่างประเทศที่ยังคงชะลอตัว และลดลงเรื่อยๆ รวมถึงการค้าขายในประเทศ ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบอย่างหนัก มีการเลิกจ้างงานเพราะการผลิตลดลง ส่งผลต่อตลาดแรงงานภายในประเทศที่มีอัตราการว่างงานสูงมากขึ้น การจ้างงานโดยรวมลดลง ชั่วโมงการทำงานลดลง ประชาชนไม่มีรายได้ ในการเลี้ยงชีพ และไม่สามารถออกไปทำมาหากินประกอบอาชีพได้ ภาครัฐจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะเข้ามาช่วยเหลือประชาชน ซึ่งรัฐบาลมีมาตรการเพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด 19 และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยแบ่งการช่วยเหลือออกเป็น 2 ส่วน คือ ภาคครัวเรือน และภาคเอกชน โดยการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 1.) เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2.) เพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและชดเชย ให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบ และ 3.) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งกระทรวงและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องได้จัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือและเยียวยาประชาชน ประเทศไทยมีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แบ่งออกเป็นทั้งหมด 3 ระลอก ตั้งแต่ช่วง มกราคม 2563 – ตุลาคม 2564 โดยรัฐบาลได้กำหนดมาตรการช่วยเหลือประชาชนในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ทั้งหมด 3 ระลอก มีรายละเอียดการช่วยเหลือดังต่อไปนี้

การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระลอก 1 แบ่งออกเป็นการช่วยเหลือ ประชาชน ผู้ประกอบการ โดยมีโครงการ เช่น ลดภาระค่าสาธารณูปโภค ลดเงินสมทบกองทุนประกันสังคม สินเชื่อดอกเบียดำ พักเงินต้น ลดดอกเบี้ยและขยายเวลาชำระหนี้ เป็นต้น

การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระลอก 2 มีมาตรการช่วยเหลือลูกจ้าง แรงงาน อาชีพอิสระที่ไม่ได้อยู่ในประกันสังคม เช่น สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน จากการปิดที่เสี่ยงต่อการระบาดชั่วคราว จำนวน 3 ล้านคน ขยายเวลาการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตลอดจนมีการฝึกอบรมทักษะอาชีพหรือกิจกรรมเพื่อสังคมรวมถึงนักศึกษาที่ยังหางานไม่ได้

การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระลอก 3 ครม. ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอีกครั้ง ด้วยกรอบวงเงินกู้ 2.45 แสนล้านบาท เพื่อช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ผ่านของโครงการต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งโครงการเก่าที่ต่อยอดจากโครงการที่เคยทำไปแล้วในระลอก1-2 และโครงการใหม่ เช่น เพิ่มวงเงินในโครงการคนละครึ่ง เราชนะ ม.33 เรารักกัน บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิมีอยู่ติดเชื่อประมาณ 300 คน และมีผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวจำนวนมาก ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิจึงเป็นผู้ที่มีการลงทะเบียนขอรับสิทธิเยียวยา ขอรับการช่วยเหลือจากรัฐบาลเป็นจำนวนมาก และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ทั้งเพศ อายุ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมว่าอยู่ในระดับใด และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิยังมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านใดเพิ่มเติม

หรือไม่ เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

คำถามการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิอยู่ในระดับใด
2. ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน

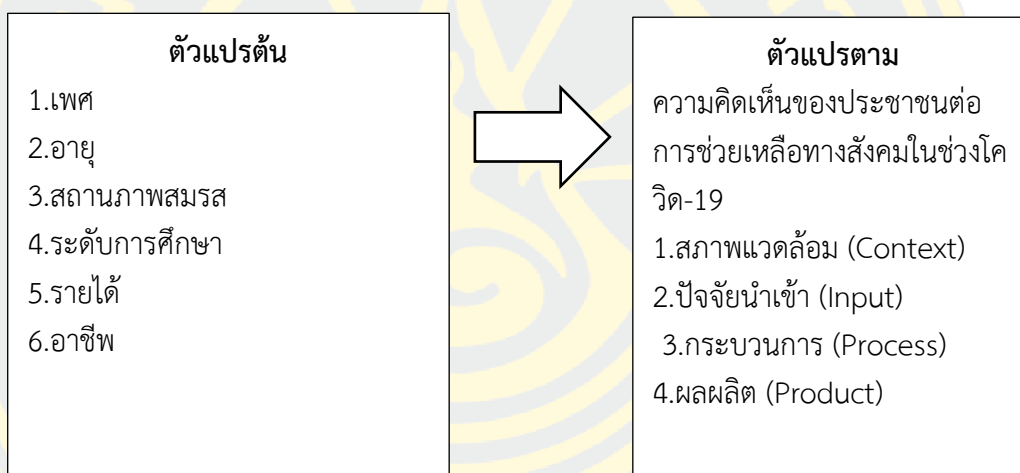
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ระบุพิพรรณ คำหอม (2554) ที่ได้แบ่งองค์ประกอบของงานสวัสดิการสังคมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การประกันสังคม (Social Insurance) 2) การช่วยเหลือทางสังคม (Public Assistance/ Social Assistance) 3) การบริการสังคม (Social Services) สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะองค์ประกอบที่ 2 คือ การช่วยเหลือทางสังคม (Public Assistance/ Social Assistance) ถือว่าเป็นการสงเคราะห์แบบให้เปล่าและเป็นระบบการให้สวัสดิการสังคมภายใต้แนวความคิดแบบบรรเทาปัญหา (Residual Model of Social Welfare) เพื่อบรรเทาปัญหาแบบเฉพาะหน้า ลักษณะเป็น

การช่วยเหลือแบบชั่วคราวไม่ถาวร ซึ่งมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา

รวมทั้งในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ผู้วิจัยได้นำแนวคิดแบบจำลองแบบ CIPP มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาในประเด็นสภาพแวดล้อม (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Product) โดยใช้เป็นตัวแปรตามสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

สำหรับตัวแปรต้น ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทำการวิเคราะห์ตัวแปรต้นที่งานวิจัยต่างๆ นำมาศึกษา จากการวิเคราะห์ทำให้สามารถสรุปตัวแปรต้นที่จะนำมาใช้ในการศึกษาได้จำนวน 6 ตัวแปร รายนายเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา : การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในด้านสภาพแวดล้อม (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Product)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ : การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกะปิ 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งสระ ชุมชนบ้านห้วยกะปิ ชุมชนหนองสมอ ชุมชนซากพุดชา ชุมชนหนองกระเสริม ชุมชนไร่ไทรหล้า ชุมชนบ้านมาบหวาย ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา : ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2564 – 31 กรกฎาคม 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความคิดของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบล ห้วยกะปิ ที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 บนพื้นฐานของความเชื่อ ความรู้ และ ประสบการณ์ของบุคคลนั้น มีความไม่แน่นอน สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามการรับรู้ อารมณ์ สถานการณ์ โดยความคิดเห็นของประชาชนจะแสดงออกในเชิงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ใน 4 ด้าน ได้แก่

1. สภาพแวดล้อม (Context) หมายถึง เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกโครงการแต่มีผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลว พิจารณาถึงความจำเป็นที่จัดทำมาตรการ โครงการต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 เช่น ความต้องการของประชาชน ความสอดคล้องและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

2. ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรที่จำเป็นที่จะนำมาใช้ในการดำเนินโครงการ ว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสมและมีความเพียงพอหรือไม่ โดยพิจารณาถึงทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อ การช่วยเหลือทางสังคมในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 เช่น เทคโนโลยี แอปพลิเคชันที่นำมาใช้กับโครงการ ที่จะต้องมีความเสถียร รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน ตลอดจน บุคลากร ที่จะต้องมีความพร้อมที่ให้บริการ

3. กระบวนการ (Process) หมายถึง การบริหารโครงการนำปัจจัยนำเข้าของโครงการมาใช้ ให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาถึงขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการ เช่น การประชาสัมพันธ์ กระบวนการร้องเรียน ว่าเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

4. ผลผลิต (Product) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทันที ผลที่เกิดขึ้นโดยตรงหลังจากการดำเนิน โครงการกิจกรรมเสร็จสิ้น โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของโครงการช่วยเหลือทาง สังคมในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ว่า โครงการช่วยเหลือทางสังคมนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ และเป็นไปตามความต้องการของประชาชน

การช่วยเหลือทางสังคม หมายถึง การให้เพื่อช่วยเหลือ สงเคราะห์ ดูแลคนที่เดือดร้อนใน สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid 19) เพื่อบรรเทาปัญหาแบบเฉพาะ หน้า ลักษณะเป็นการช่วยเหลือแบบชั่วคราวไม่ถาวร

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หมายถึง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง เป็นโรคติดต่อทางระบบทางเดินหายใจ การระบาดเริ่มต้นในช่วงธันวาคม 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ในเขต เทศบาลตำบลห้วยกะปิ ว่าอยู่ในระดับใด
2. ทราบถึงปัจจัยใดที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19
3. สามารถนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางและข้อเสนอแนะในการจัดทำนโยบาย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบล ห้วยกะปิ มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
 2. แนวความคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและการช่วยเหลือทางสังคม
 3. การแพร่ระบาดของโควิด-19
 4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเทศบาลตำบลห้วยกะปิ
 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 6. กรอบแนวคิดในการวิจัย
- โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น (Opinion) หมายความว่า การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่สะท้อนถึงความรู้สึก ความเชื่อและการตัดสินใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์และ สภาพแวดล้อมเป็นพื้นฐาน และจะแสดงออกมาโดยการพูด การเขียนในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย การแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธ พจนานุกรมทางสังคมวิทยาฉบับราชบัณฑิตสถาน (สมศักดิ์ เจริญผล, 2542) ได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาว่าเป็นความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิด ประกอบถึงแม้จะไม่ได้ อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอ

ฮอร์ว และไวท์ (1967) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการ แสดงออก เป็นการตัดสินใจจากการประเมินค่า หรือทัศนะ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะและ ความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากทัศนคติ

เบสท์ (1977 อ้างถึงใน กวิสรา สุวรรณบุตร : 2551 หน้า 9) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกในด้านความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคล โดยการพูดนำไปสู่การ คาดคะเนหรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

Good (ประวัติ เสมตี. 2541 : 11; อ้างอิงจาก Good. Dictionary of Education. 1973 :339) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นความนึกคิด ความรู้สึกประทับใจ ความเชื่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

Nunnally (ประวัติ เสมตี. 2541 : 10; อ้างอิงจาก Nunnally. Test and Measurement Assessment and Prediction. 1959 : 285-286) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคติ เป็นเรื่องของการแสดงออกทางความคิดเห็นในรูปที่เกี่ยวกับตัวเรา และความคิดเห็นนั้นยังจะใช้ใน เรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (Judgement) และความรู้ (Knowledge) ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้กัน

มากในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก (Feeling) ความสามารถ (Preference) และสรุปได้ว่าเรามักใช้คำว่า ความคิดเห็นมากกว่าทัศนคติ

Kolasa (กอบชัย ทวีสุขเสถียร. 2545 : 8; อ้างอิงจาก Kolasa. Introduction to Behavior Science for Business. 1969 :386) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินค่า (Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ หรือเป็นการตอบสนองของสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

Kolesnik (กอบชัย ทวีสุขเสถียร. 2545 : 8; อ้างอิงจาก Kolesnik. Education Psychology. 1970 : 296) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริงซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่นๆ อาจไม่เห็นด้วยก็ได้ เป็นความเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความเห็นประเภทหนึ่งที่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่ไม่พอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นอย่างง่ายแต่สลายตัวเร็ว

Duncan (ประวัติ เสมดี. 2541 : 1 1; อ้างอิงจาก Duncan. A New Dictionary of Sociology. 1971 : 135) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสินโดยบุคคลซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชน โดยทุกๆ ไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันไป

ประสาธ หลักศิลา (2511 : 398-399) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า มติหรือความคิดเห็นต่างๆของคนนั้นเกิดจากการพบปะสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่คนเราก็มักมีภูมิหลังทางสังคมจำกัดอยู่

ทวี เสรามัญ (2520) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง และทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะบุคคล หรือสถานการณ์ เป็นต้น ความคิดเห็นอาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งนั้นก็ได้

นิตยา เขมะรัง (2554) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคน ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดด้วยการพูดหรือการเขียน ซึ่งการแสดงออกนี้ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่งก็ได้ การลงความเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม

อรนุช วงษาเวียง (2554) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง การแสดงความรู้สึกของบุคคลแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือสถานการณ์ในช่วงเวลาหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน ซึ่งแตกต่างกันไปตามความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นจึงไม่ถาวรและมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย

ธารินี แก้วจันทร์ (2556) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ดังนั้น ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลทางอารมณ์ความรู้สึก หรือทางความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยไม่ต้องมีหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป แล้วนำไปสู่การแปลความหมายหรือการ

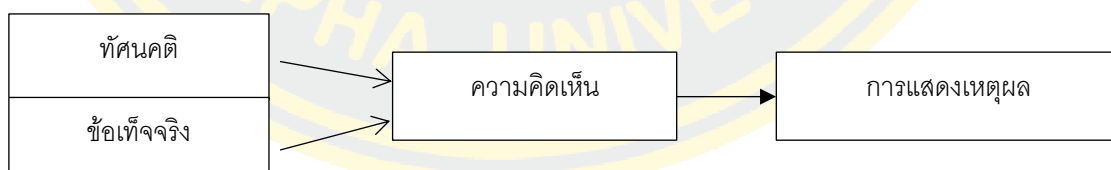
คาดคะเน โดยอาศัยความรู้ อารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมขณะนั้นเป็นพื้นฐานแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ นอกจากนี้ความคิดเห็นยังอาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและแสดงออกได้ทั้งในทางบวกหรือทางลบก็ได้ผ่านทางคำพูด การเขียน หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่ พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก

อุทัย หิรัญโต (2522 : 80-81) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของคนเรามีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้นเป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและติด ตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็น ทั่วๆ ไปซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน ความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง และเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่ระยะสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่ง ที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้น ได้ง่ายแต่สลายตัวเร็ว

เรืองวิทย์ แสงรัตน (2522 : 20) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และ สภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

สุคนธ์ทิพย์ ผะยกิ้น (2543 : 10-11) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกซึ่ง วิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนไปตามความจริง(Fact) และทัศนคติ (Attitude) ของบุคคล ในขณะที่ทัศนคติแสดงถึงความรู้สึกทั่วๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจอาจสรุป ความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ ดังนี้

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของความคิดเห็น

ที่มา : สุคนธ์ทิพย์ ผะยกิ้น. 2545 : 11

จากความหมายของความคิดเห็น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางความคิด ของบุคคล หรือกลุ่มคน ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อ ความรู้ และประสบการณ์ของ บุคคลนั้น มีความไม่แน่นอน สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามการรับรู้ อารมณ์ สถานการณ์ ความ คิดเห็นจึงแสดงออกในเชิงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

2. ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (1954 อ้างถึงใน กวิสรา สุวรรณบุตร : 2551) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

3. ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูดหรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใด ๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้วก็ควรจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดี คือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น อันเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ใช้ประเมินโครงการและทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการต่อต้านถ้าสาธารณชนมีส่วนหรือมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นในโครงการใด ๆ ที่จะพัฒนาประเทศนั้นก็ทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานรวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย (สงวน สุทธิเลิศอรุณ 2522 : 19 - 20)

4. วิธีการวัดความคิดเห็น

เบสท์ (1977 อ้างถึงใน กวิสรา สุวรรณบุตร : 2551) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็น โดยทั่ว ๆ ไปจะต้องมี องค์ประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถามและผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของคนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้นใช้การวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยเริ่มต้นการรวบรวมหรือการเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความกำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความจะมีความเห็นเลือกตอบออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531, หน้า 3) ได้เขียนในเอกสารบรรยายของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การวัดทัศนคติกล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีแต่วิธีที่เผยแพร่หลายที่ 4 วิธี คือ

1. วิธีของเธอร์สตัน (Thurston , Scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบกับตำแหน่งของความคิดเห็นทัศนคติไปในทางเดียวกันและเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างกัน (Equal - Appearing Intervals)

2. วิธีกัตต์แมน (Guttman , Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูงต่ำเปรียบเทียบกับกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีวัดแบบลิเคิร์ต (Likert , s Scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชื่นชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบและให้คะแนนเป็น 5,4,3,2,1 หรือ +2,+1,0,-1,-2ตามลำดับการให้คะแนน positive หรือทาง negative

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกส่วนบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะมีความเหมือนหรือแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อความคิดของบุคคลนั้นๆ ทั้งนี้การวิชาการได้ออกมาเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ดังนี้
สรรรพวุฒิ พิพิฒพันธ์ (2533 อ้างถึงใน ธวัชชัย สหพงษ์ และจารุกิตติ สายสิงห์ 2559) ได้สรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น เพราะการศึกษาจะทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น คนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป เช่น ความเชื่อในการนับถือศาสนา เป็นต้น

1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่นและต่อสังคมหรือกลุ่ม เป็นส่วนรวม

1.4 ประสบการณ์เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบของงานซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่

2.1 การอบรมของครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัวสั่งสอน โดยทางตรงหรือทางอ้อมให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้หรือรับเอาระเบียบ วิธี กฎเกณฑ์ ค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มนั้นได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมากเพราะเมื่อบุคคลอยู่ใน กลุ่มใดหรือสังคมใดก็ต้องยอมรับหรือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้นและในที่สุดก็ มักจะมีความเห็นคล้อยตามไปกับกลุ่มและสังคมนั้นด้วย

2.3 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลอย่าง มากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะเป็นสื่อที่สร้างความคิดทั้งด้านบวกและด้านลบ จำเรียง ภาวิจิตร (2536, หน้า 248 – 249 อ้างถึงใน วรภัทร วรรังสฤษฎ์) ได้กล่าวว่า คุณภาพของมติ มหาชน หรือสาธารณมติขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ประเด็นดังนี้

1. การอภิปรายของสาธารณชน ซึ่งต้องมีความกระตือรือร้น มีประสิทธิภาพและ สามารถเปลี่ยนมติไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งก็ได้

2. มีข่าวสารและข้อมูลที่เพียงพอ

3. มีเสรีภาพในการคิดและการแสดงออก

4. คุณภาพของภาวะความเป็นผู้นำต้องดีเพราะความคิดเห็นของผู้นำและผู้ เชี่ยวชาญจะมีอิทธิพลต่อสาธารณมติ

5. กลุ่มกดดันจะแสวงหาผลประโยชน์หรือข้อได้เปรียบจากความสนับสนุนของผู้มี อำนาจในสังคม

แนวความคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและการช่วยเหลือทางสังคม

1. ความหมายของสวัสดิการสังคม

สวัสดิการสังคม (Social Welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม เพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชนสามารถ ดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษาที่ดีการมี สุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำการมีรายได้การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคง ทางสังคม การมีนันทนาการ และบริการทางสังคมทั่วไป โดยระบบบริการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับ และเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการทางสังคม ในทุกระดับ

สังคมสงเคราะห์ (Social Work) หมายถึง ศาสตร์และศิลป์ทางวิชาชีพในการป้องกันแก้ไข ฟื้นฟูและพัฒนาบุคคล กลุ่มชุมชน ทั้งที่ประสบและไม่ประสบปัญหาความเดือดร้อนให้สามารถปฏิบัติ หน้าที่ทางสังคมเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและชุมชน ตลอดจนสามารถปรับตนเองให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมต่อไป

การพัฒนาสังคม (Social Development) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ดีทั้ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม เพื่อประชาชน จะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ทั้งด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย การศึกษา สุขภาพอนามัย การมีงานทำมีรายได้ที่เพียงพอในการครองชีพ ประชาชนได้รับความเสมอภาค ความยุติธรรม มีคุณภาพชีวิต ทั้งนี้ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมใน กระบวนการเปลี่ยนแปลงทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

ความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) หมายความว่า การที่ประชาชนได้รับ หลักประกันด้านสิทธิความปลอดภัย การสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานสามารถดำรงชีวิตใน สังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีไม่ประสบปัญหาความยากจนไม่สิ้นหวังและมีความสุขตลอดจนได้รับโอกาส อย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

ความมั่นคงทางสังคม (Social Security) หมายถึง การดำเนินงานทั้งของรัฐและสังคมที่ จะช่วยลดปัญหาความยากจนตลอดจนขจัดภัยพิบัติต่าง ๆ ฉะนั้น ความมั่นคงทางสังคมจึงมี ความหมายกว้างขวางกล่าวถึงมาตรการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อที่จะขจัดความยากจน และ ความเสี่ยงภัยต่าง ๆ โดยทั่วไปความมั่นคงทางสังคมจะครอบคลุมถึงการช่วยเหลือทางสังคม การ ประกันสังคมและการบริการสังคม

การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) หมายถึง การช่วยเหลือประชาชนผู้ทุกข์ ยากเดือดร้อน โดยฝ่ายผู้ให้บริการหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จะต้องมีการค้นหาสำรวจ ข้อเท็จจริงว่าผู้ที่ได้รับบริการนั้นมีปัญหาความยากจนหรือเดือดร้อนจริงสมควรแก่การได้รับบริการ

ช่วยเหลือการประกันสังคม (Social Insurance) หมายถึง มาตรการหนึ่งในการ จัดบริการสวัสดิการสังคมเพื่อคุ้มครองป้องกันประชาชนที่มีรายได้ประจำไม่ได้รับความเดือดร้อน เมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วนหรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพเพื่อให้มีหลักประกัน ด้านการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

การบริการสังคม (Social Services) หมายถึง หน้าที่ความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของ รัฐบาลและเอกชนที่มีต่อประชาชนในการจัดสรรบริการเพื่อสร้างเสริมชีวิตความเป็นอยู่ และสวัสดิ ภาพของประชาชนด้วยจุดมุ่งหมายของการป้องกัน การบำบัดความเดือดร้อน การสร้างเสริมและ พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่อัตภาพ ทั้งนี้บริการสังคมจะแตกต่างจากบริการสาธารณะและ สาธารณูปโภค ด้วยปัจจัยของการเป็นบริการที่มุ่งเน้นสวัสดิภาพของบุคคลมากกว่าการจัดสรรบริการ ทางกายภาพเพื่อชุมชนและโครงสร้างปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

การคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้ความ คุ้มครอง หรือให้หลักประกันทางสังคมในด้านต่าง ๆ อาทิกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ระบบ ประกันสังคมและบริการสังคม โดยให้ความสำคัญแก่กลุ่มประชากรที่ยากจนและด้อยโอกาส เพื่อให้ ได้รับสิทธิทางสังคมในฐานะที่เป็นมนุษย์ อันเป็นความร่วมมือในการดำเนินงานระหว่างภาครัฐและ ภาคเอกชน

โครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม (Social Safety Nets) หมายถึง ระบบการจัดบริการ เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ยากจน คนด้อยโอกาส รวมทั้งผู้ได้รับการเสี่ยงภัยต่าง ๆ ให้สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคงโดยได้รับสิทธิพื้นฐานเท่าเทียมกับประชาชนทั่วไป การดำเนินงานทางด้าน โครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมนี้ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีบทบาทในการบริการหรือ ช่วยเหลือดังกล่าว

ผู้ด้อยโอกาส (Vulnerable Groups) หมายถึง ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข การเสียเปรียบและไม่ได้รับความเป็นธรรมทางกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่มีปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ทางสังคมได้ตามปกติหรือจำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือรวมทั้งผู้ถูกทอดทิ้งทางสังคม ได้แก่ ผู้ที่หลุดจากกลไกทางสังคมทำให้ไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรหรือบริการทางสังคมได้ หรือถูกกีดกันไม่ให้เข้ามามีส่วนร่วมทางสังคมหรือทางการเมืองขาดสิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะยกระดับสถานภาพทางสังคมของตนเองให้สูงขึ้น

การบูรณาการทางสังคม (Social Integration) หมายถึง การผนวกรวมกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในสังคมไว้เป็นองค์ประกอบหลักของสังคม ทั้งนี้จะต้องยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างทางเพศ วัย ชาติพันธุ์อาชีพ สุขภาพอนามัย ทางกายและจิต การศึกษาหรืออื่นๆ โดยสรุปสวัสดิการสังคมมีความหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองทางสังคมและโครงการความปลอดภัยทางสังคมที่มุ่งให้เกิดความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสสามารถดำรงชีวิตในสังคมในระดับที่พึงพึงตนเองได้โดยมีการช่วยเหลือทางสังคม การประกันสังคมและการบริการสังคมเป็นมาตรการหลักเป็นศาสตร์และศิลป์ทางวิชาชีพ ในการดำเนินงาน เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวเหล่านี้เป็นทิศทางการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

การเฝ้าระวังทางสังคม (Social warning) หมายถึง ระบบและกลไกที่สร้างขึ้นเพื่อติดตามสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เพื่อใช้ในการวางแผนควบคุมป้องกันปัญหาทางสังคมที่อาจจะเกิดขึ้นหรือนำไปใช้เพื่อการดำเนินการลดปัจจัยเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความหมายของการช่วยเหลือทางสังคม

การช่วยเหลือทางสังคม เป็นส่วนหนึ่งของระบบสวัสดิการสังคม ที่ประกอบด้วย 4 สาขาหลัก ได้แก่ การบริการสังคม (Social Service), การประกันสังคม (Social Insurance), การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) และ การส่งเสริมหุ้นส่วนทางสังคม (Social Promotion) โดยมีความหมายที่แตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

1. การบริการสังคม (Social Service) เป็นการจัดสวัสดิการสังคมโดยรัฐ ในการจัดบริการสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนให้ได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน เช่น รักษาพยาบาลฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

2. การประกันสังคม (Social Insurance) เป็นการจัดสวัสดิการสังคมโดยภาครัฐเพื่อสร้างหลักประกันให้แก่กลุ่มผู้ใช้แรงงานหรือผู้มีรายได้ โดยผู้รับบริการจะต้องร่วมจ่ายเงินสมทบจึงจะได้รับบริการ เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ประกันสังคมภาคบังคับ (มาตรา 33) และภาคสมัครใจ (มาตรา 40) กองทุนการออมแห่งชาติ เป็นต้น

3. การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) เป็นการจัดสวัสดิการสังคมโดยรัฐ ในการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือในลักษณะต่าง ๆ กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มผู้มีปัญหาความเดือดร้อน โดยผู้รับบริการจะต้องผ่านเกณฑ์การตรวจสอบสิทธิ์ (Means Test) ก่อน จึงจะมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ

4. การส่งเสริมหุ้นส่วนทางสังคม (Social Promotion) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อทำให้สวัสดิการสังคมทำงานได้ดียิ่งขึ้น เช่น การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม การสนับสนุนกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

ระพีพรรณ คำหอม (2554 อ้างถึงใน สุธิตา แจ่มประจักษ์ 2563) ระบุว่า การจัดสวัสดิการสังคมมีรูปแบบที่หลากหลายทั้งด้านการสงเคราะห์เบื้องต้น เช่น การช่วยเหลือคนยากจน การคุ้มครองสวัสดิภาพแรงงาน หรือการตั้งองค์กรการกุศลเพื่อให้บริการแก่ผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นต้น ซึ่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลทาง ความคิดในการแบ่งองค์ประกอบของการจัดสวัสดิการสังคมในลักษณะแคบตาม พระราชบัญญัติความมั่นคงทางสังคม (Social Security Act 1935) ของประเทศสหรัฐอเมริกา (วันทนีย์ วาสิกะสิน และคณะ, 2541) ทั้งนี้ระพีพรรณ คำหอม (2554) ได้กล่าวว่างค์ประกอบของงานสวัสดิการสังคม มี 3 ประเภท ได้แก่

1. การประกันสังคม (Social Insurance) เป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคง ในการดำรงชีวิตและคุ้มครองลูกจ้าง ให้ประโยชน์ทดแทน กรณีเจ็บป่วย การประกันในกรณี ชราภาพ อันมิใช่เนื่องมาจากทำงาน โดยรัฐได้ประกาศใช้กฎหมายให้ความคุ้มครอง

2. การช่วยเหลือทางสังคม (Public Assistance) เป็นการบริการที่จัดขึ้นสำหรับที่ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ด้อยโอกาสทางสังคมและไร้ที่พึ่งพิงถือว่าการสงเคราะห์แบบให้เปล่า และเป็นระบบการให้สวัสดิการสังคมภายใต้แนวความคิดแบบบรรเทาปัญหา (Residual Model of Social Welfare)

3. การบริการสังคม (Social Services) เป็นระบบบริการที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชนโดยใช้แนวคิดความเสมอภาคและความเท่าเทียมกัน เน้น การจัดสวัสดิการแบบถ้วนหน้า (Universal Coverage) ในลักษณะครอบคลุมทั่วถึง เท่า เทียมกัน และมีมาตรฐานในการให้บริการ ประกอบด้วยบริการด้านต่างๆ 6 ด้าน คือ ด้าน สุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ ด้านบริการสังคม ทั่วไป และด้านนันทนาการ

องค์ประกอบของสวัสดิการทั้ง 3 ประเภทจะปรากฏในประเทศที่พัฒนาแล้ว เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจและ รัฐให้การสนับสนุน แต่จะมุ่งเน้นไปในทิศทาง ที่แตกต่างกัน แต่พบว่าสวัสดิการแบบการประกันสังคมนั้นเป็นวาทกรรมที่กำลังได้รับความ สนใจในประเทศกำลังพัฒนาหรือแม้กระทั่งในประเทศไทยเนื่องจากบริบททางสังคม เปลี่ยนแปลงเข้าสู่อุตสาหกรรมที่มีแรงงานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก รวมถึงการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างของประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รัฐ นายจ้าง และแรงงานจึงได้ตระหนักถึง การสร้างหลักประกันความมั่นคงให้แก่ตนเองหลังการจ้างงาน นอกจากนี้แล้วแนวการจัด สวัสดิการจะมีแนวคิดส่วนที่เก็บทก (Residual Concept) ที่สถาบันสวัสดิการสังคมจะเข้า มามีบทบาทต่อการจัดสวัสดิการสังคมเมื่อโครงสร้างอุปทาน (Supply) ของครอบครัวและ ของตลาดไม่สามารถทำหน้าที่จัดสวัสดิการได้ รัฐจึงจะเข้ามาทำหน้าที่จัดสวัสดิการอย่างจำกัด โดยประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ที่เดือดร้อน (Means-Test) เป็นการ จัด สวัสดิการแบบเจาะจงเฉพาะกลุ่มประชาชนผู้ขาดแคลน ระพีพรรณ คำหอม, 2554) ดังนั้น รูปแบบจึงเน้นการช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) ที่มุ่งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนหรือบำบัดรักษา ทดแทนฟื้นฟู มากกว่าการป้องกันปัญหา หรือส่งเสริมศักยภาพ ในประเทศไทยนั้น “การจัดสวัสดิการสังคมโดยรัฐ” เมื่อพิจารณาในแง่มุมของกฎหมายตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 พบว่า มีการกำหนดขอบเขตของ งานสวัสดิการสังคมต้องมุ่งเน้น

การพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมให้มี ความเป็นอยู่ที่ดีในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุม 7 มิติ คือ

1. สวัสดิการด้านการศึกษา หมายถึง ประชาชนถึงได้รับบริการที่ส่งเสริมและ พัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์เพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อไป ทั้งนี้ประชาชนทุกคนต้อง ได้รับการศึกษาในระดับอย่างน้อยที่สุด คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย หมายถึง ประชาชนพึงได้รับการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม (Public Assistance) และการบริการสังคม (Social Services) ซึ่งส่วนใหญ่รัฐจะมีบทบาท หลักในการจัดสวัสดิการสังคม ดังเช่นในประเทศไทยที่ได้มีการจัดสวัสดิการโดยที่ ครอบคลุม 6 มิติ คือ ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการมีงานทำและการ มีรายได้ ด้านบริการสังคมทั่วไป และด้านนันทนาการ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (2559) ความหมายคำว่า การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) หมายถึง การให้การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาทางสังคมในลักษณะต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ฯลฯ

ประจักษ์ น้าประสานไทย (2558) ได้ให้ความหมายของคำว่า การช่วยเหลือทางสังคมไว้ว่า เป็นรูปธรรมของสวัสดิการสังคมที่มุ่งดูแลคนตกทุกข์ได้ยาก คนด้อยโอกาส อาทิ กลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ คนยากจน ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ โดยผู้รับการช่วยเหลือต้องถูกตรวจสอบหรือ Means Test ก่อนว่าจนจริง เดือดร้อนจริงจึงได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของตัวเงิน สิ่งของ หรืออื่น ๆตามความเหมาะสม

ระพีพรรณ คำหอม (2554 อ้างถึงใน สุธิดา แจ่มประจักษ์ 2563) ได้ให้ความหมายของคำว่า การช่วยเหลือทางสังคม ไว้ว่า เป็นการบริการที่จัดขึ้นสำหรับบุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ด้วยโอกาสทางสังคมและไร้ที่พึ่งพิง ถือว่าเป็นการสงเคราะห์แบบให้เปล่าและเป็นระบบการให้สวัสดิการสังคมภายใต้แนวความคิดแบบบรรเทาปัญหา (Residual Model of Social Welfare)

จากการศึกษาความหมายของ การช่วยเหลือทางสังคม สรุปได้ว่า เป็นการให้เพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์ ดูแลคนที่เดือดร้อนในลักษณะต่าง ๆ เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น เพื่อบรรเทาปัญหาแบบเฉพาะหน้า ลักษณะเป็นการช่วยเหลือแบบชั่วคราวไม่ถาวร อย่างไรก็ตามผู้ให้บริการไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนจะต้องสำรวจข้อเท็จจริง (Means Test) ว่าเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจึงจะได้รับความช่วยเหลือ

แนวคิดเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

1. ความเป็นมาของโรคโควิด-19 (COVID-19)

ไวรัสโคโรนาเป็นไวรัสในสัตว์ มีหลายสายพันธุ์ โดยปกติไม่ก่อโรคในคน แต่เมื่อกลายพันธุ์เป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ก่อโรคในมนุษย์ได้ (ซึ่งมักเกิดจากการจัดการที่ผิดธรรมชาติโดยมนุษย์) ในขณะที่มนุษย์ยังไม่รู้จักและไม่มี ภูมิคุ้มกัน ก็จะทำให้เกิดการระบาดของโรคในคน โรคโควิด-19 (COVID-19, ย่อจาก Coronavirus disease 2019) เป็นโรคติดเชื้อทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนา ซึ่งมีชื่อทางการว่า SARS-CoV-2 ทำให้เกิดไข้ ไอ และอาจมีปอดอักเสบ เริ่มพบผู้ป่วยครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑล หูเป่ย์ ภาคกลางของประเทศจีน ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่มีคนหนาแน่น จึงเกิดการระบาดใหญ่ได้รวดเร็ว การดูแลรักษาเป็นไปอย่างฉุกเฉิน มีคนป่วยหนักและตายมากเกินที่ควรจะเป็น จนประเทศจีนต้องปิดเมืองและปิดประเทศต่อมา ขณะนี้ประเทศจีนสามารถควบคุมได้ จนแทบจะไม่มีผู้ป่วยรายใหม่ แต่โดยธรรมชาติแล้ว จะยังมีผู้ที่มีเชื้ออยู่

ผู้ป่วยรายแรกที่รับการรักษาในประเทศไทย เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2563 เป็นคนจีนที่รับเชื้อจากการระบาดในประเทศจีน และได้เดินทางมาประเทศไทย หลังจากนั้น มีผู้ป่วยอีกหลายรายที่มาจากประเทศอื่น ส่วนผู้ป่วยที่ติดเชื้อในประเทศไทยรายแรก มีการรายงานเมื่อ 31 มกราคม 2563 โรคนี้เกิดจากไวรัสโคโรนา (Corona virus) ที่กลายพันธุ์ในธรรมชาติเป็นสายพันธุ์ใหม่ จากการที่ธรรมชาติถูกมนุษย์ทำร้าย โดยมีสมมุติฐานว่า ไวรัสอาจจะมีแหล่งเริ่มต้นคือค้างคาว และกลายพันธุ์เมื่อผ่านสัตว์ตัวกลาง กลายเป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ที่ก่อโรคในคน และคนไปรับเชื้อมาแพร่ระหว่างคนสู่คน ทั้งนี้ต้องรอการพิสูจน์ต่อไป เคยมีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่เกิดขึ้นในอดีต คือ การเกิดโรค SARS (พ.ศ.2545) และ MERS (พ.ศ.2557) ซึ่งทั้งสองโรคนั้น

ผู้ป่วยมีอาการหนักทั้งหมดและต้องอยู่ในโรงพยาบาล จึงสกัดการแพร่โรคได้ไม่ยากนัก ส่วนผู้ป่วยโรค COVID-19 ที่แพร่เชื้อ มีทั้งผู้ที่มีอาการน้อยหรืออาจไม่มีอาการ นอกเหนือจากผู้มีอาการหนักซึ่งมีน้อยกว่ามาก จึงควบคุมการระบาดได้ยากกว่า การระบาดที่ใกล้เคียงกับครั้งนี้มากที่สุด คือการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 (Influenza A (H1N1) pdm09 virus) ใน พ.ศ.2552 ซึ่งเริ่มจากอเมริกาแล้วระบาดหนักไปทั่วโลก แต่คนที่ติดเชื้อโควิด-19 สามารถแพร่เชื้อได้ในช่วงเวลาของการติดเชื้อได้นานกว่า การระบาดจึงน่าจะ กว้างขวางกว่า และควบคุมยากกว่า ในขณะที่โรคโควิด-19 ได้ระบาดไปทั่วโลกแล้ว

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2563 ได้มีการกำหนดชื่อโรคและชื่อไวรัสอย่างเป็นทางการ ดังนี้ โรค COVID-19 (Corona Virus Disease 2019) กำหนดชื่อโดยองค์การอนามัยโลก (WHO) ไวรัส SARS-CoV-2 กำหนดชื่อโดยคณะกรรมการระหว่าง ประเทศว่าด้วยอนุกรมวิธานของไวรัส (ICTV) โดยที่ช่วงแรกของการระบาด ใช้ชื่ออย่างไม่เป็นทางการ เช่น ไวรัสอู่ฮั่น 2019-nCoV (2019 novel coronavirus หรือ ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019) แต่มักจะเรียกกันง่ายๆ ว่า ไวรัสโควิด 19 ส่วนไวรัส SARS-Co-1 คือ ไวรัสที่เป็นสาเหตุของโรคติดเชื้อทางเดินหายใจรุนแรง หรือ SARS ที่ระบาดใน พ.ศ. 2545-2546 ไวรัสที่ก่อโรคระบาดในครั้งนี้จึงเป็นชนิดที่ 2 หรือ SARS-CoV-2

ไวรัส SARS-CoV-2 เป็นเชื้อโรคที่ต้องอยู่ในเซลล์เนื้อเยื่อ หรือมีเมือกคลุมอยู่ เช่น เสมหะ ไม่สามารถอยู่เป็นอิสระ นอกจากนี้ยังเป็นไวรัสที่เกาะด้านนอกเป็นไขมัน ซึ่งจะสลายตัวเมื่อสัมผัสกับ สารซักฟอกหรือสบู่ไวรัสโคโรนา ที่ก่อโรคในมนุษย์ในขณะนี้ทั้งหมด 7 ชนิด

ชนิดที่ 1-4: โรคหัดธรรมดา

ชนิดที่ 5: โรค SARS (ซาร์) จากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2545-2546

ชนิดที่ 6: โรค MERS (เมอร์ส) จากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2557

ชนิดที่ 7: โรค COVID-19 (โควิด-19) จากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ในปัจจุบัน

2. แหล่งแพร่เชื้อไวรัส COVID-19

1. คาดว่าเริ่มจากสัตว์ป่าที่นำมาขายในตลาดสดเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน ซึ่งคนไปสัมผัสและนำมา แพร่ต่อ โดยเริ่มจากไวรัสจากค้างคาวที่มีการผสมพันธุ์กับไวรัสอื่น และกลายพันธุ์
2. คนที่มีเชื้อแล้วแพร่สู่คนอื่น ทางสิ่งคัดหลั่งจากทางเดินหายใจ

3. ลักษณะของโรค COVID-19

การวินิจฉัย และการรักษาการติดเชื้อทางเดินหายใจจากไวรัส ระบบทางเดินหายใจเริ่มจากจมูกลงไป ถึงถุงลมในปอด แบ่งออกเป็นทางเดินหายใจส่วนบน (จมูก โพรงรอบจมูกหรือไซนัส กล่องเสียง) และส่วนล่าง (หลอดลมและปอด) ความเจ็บป่วยจากการติดเชื้อที่ทางเดินหายใจส่วนบน จะไม่รุนแรงเท่าการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนล่าง ไวรัสที่ส่งผลต่อเดินหายใจส่วนล่างจึงก่อโรครุนแรง กว่าความเจ็บป่วยจากการติดเชื้อไวรัสที่ทางเดินหายใจ เป็นผลจากที่ไวรัสเข้าไปแบ่งตัวในเซลล์ของทางเดินหายใจ และเกิดปฏิกิริยาต่อต้านจากร่างกายความรุนแรงของโรคมักน้อยขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ลักษณะเฉพาะตัวของไวรัส ซึ่งชอบที่จะไปอยู่ที่ส่วนไหนของทางเดินหายใจ เช่น ในรูจมูก ทำให้มีน้ำมูกหรือลงปอดเกิดปอดอักเสบ และความสามารถในการกระตุ้นปฏิกิริยาการอักเสบ
2. ปฏิกิริยาของผู้ติดเชื้อ เพื่อการกำจัดไวรัสอาจก่อให้เกิดการอักเสบมากเกินไป และหากกระบวนการยับยั้งไม่ดี ก็จะทำให้โรครุนแรง

4. สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในประเทศไทย

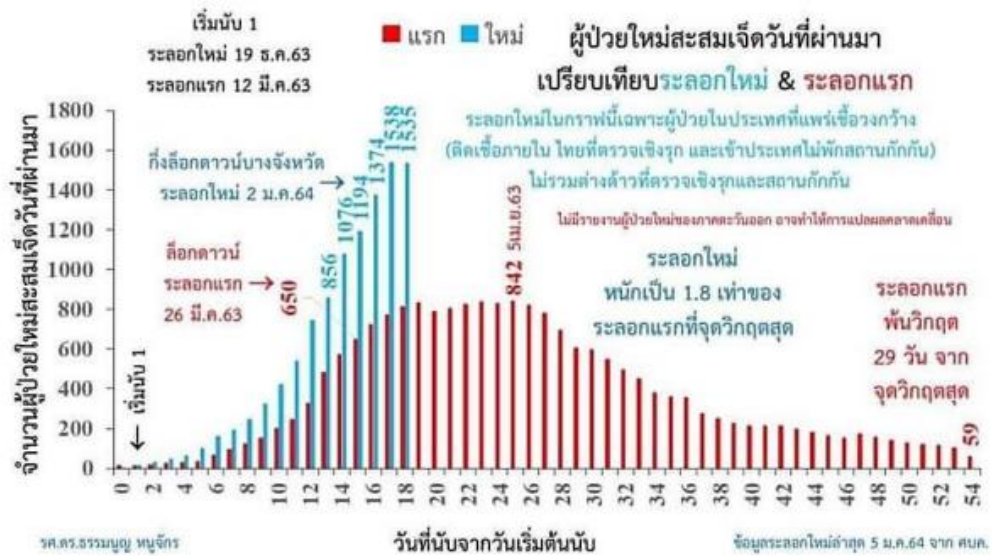
กรมควบคุมโรคได้เปิดศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operation Center: EOC) ตั้งแต่ 4 มกราคม 2563 เพื่อตอบโต้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หลังจากที่ประเทศจีนประกาศพบผู้ป่วยเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2562 และเริ่มคัดกรองหาผู้ติดเชื้อที่ช่องทางเข้าออกประเทศ พบผู้ติดเชื้อรายแรกเป็นนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางเข้าประเทศไทยเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2563 ภายในเวลา 2 สัปดาห์หลังจากมีรายงานการระบาดในประเทศจีน การติดเชื้อในช่วงแรกของประเทศไทยนั้นเป็นผู้เดินทางมาจากต่างประเทศ แล้วจึงค่อยๆ พบผู้ติดเชื้อชาวไทยในระยะเวลาต่อมา การระบาดในระลอกแรกนั้นอยู่ในช่วงเดือน มีนาคมถึงเมษายน 2563 สามารถควบคุมโรคได้ภายใน 2 เดือน โดยผู้ติดเชื้อที่พบหลังจาก เดินทางเข้าสู่ประเทศไทย เป็นผู้ติดเชื้อที่ได้รับการดูแล

ในสถานที่กักกันของรัฐ (State Quarantine) และ ไม่พบการติดเชื้อในประเทศเป็นเวลา นานกว่า 100 วัน

ประเทศไทยเริ่มพบผู้ติดเชื้อที่ไม่ได้อยู่ในสถานที่กักกัน โดยมีประวัติเดินทางมาจาก จังหวัดท่าซี้เหล็ก ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า เข้ามายังประเทศไทย ซึ่งพบผู้ป่วยรายแรก ในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563 ผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานสถานบันเทิง นอกจากนี้ จากการเฝ้าระวังผู้ติดเชื้อที่ลักลอบเดินทาง เข้ามาจากช่องทางธรรมชาติ และพบรายสุดท้าย เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2563 ซึ่งต่อมายังคงมีการพบผู้ติดเชื้อที่เดินทางมาจากจังหวัดท่าซี้เหล็กอย่างต่อเนื่อง แต่เป็นการพบที่สถานกักกันแห่งรัฐ และการตรวจพบเชื้อ ที่สหภาพพม่าแล้วถูกส่งตัว กลับมารักษาที่โรงพยาบาลในประเทศไทย

การระบาดระลอกใหม่ในประเทศไทย มีรูปแบบการระบาดแตกต่างจากการระบาดใน ระลอกแรก เป็นการระบาดในกลุ่มคนไทย เชื้อสายพันธุ์ใหม่ คือ สายพันธุ์ G614 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ พบในสหภาพพม่า เมื่อเดือนธันวาคม 2563 ตรวจพบคนไทยติดเชื้อรายแรกและแพร่เชื้อ จากตลาดกลางกุ้ง ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ ขายอาหารทะเล จังหวัดสมุทรสาคร ผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่ เป็นแรงงานต่างด้าว (สัญชาติเมียนมา) มีร่างกายแข็งแรง ไม่มีอาการแสดง และพักอาศัยในสภาพ แออัด โดยมีประชาชนจากหลายจังหวัดที่เดินทางมายัง ตลาดกลางกุ้งจึงทำให้เกิดการระบาด เป็นหลายกลุ่มใหญ่และเริ่มกระจายไปหลายจังหวัด เช่น นนทบุรี ระยอง ชลบุรี จันทบุรี เป็นต้น โดยเกิดในกลุ่มคนไทยที่ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น รับประทานอาหาร เล่นพนัน สั่งสุรค์เทศกาลปีใหม่ และอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ติดเชื้อที่เป็นผู้สัมผัสกับผู้ติดเชื้อยืนยันรายก่อนหน้าทั้งที่สามารถระบุได้ และระบุไม่ได้ ซึ่งทำให้การแพร่กระจายของเชื้อเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ในวันที่ 27 ธันวาคม 2563 อธิบดีกรมควบคุมโรคให้ข้อมูลผลการคัดกรอง 10,411 ราย พบผู้ติดเชื้อ 1,337 ราย ต่อมาตรวจพบการระบาดหลายจุด โดยเฉพาะในจังหวัดสมุทรสาครและ ภาคตะวันออก ข้อมูลถึงวันที่ 14 มกราคม 2564 ประเทศไทยมีผู้ป่วยสะสม 11,262 ราย หายแล้ว 7,660 ราย ยังรักษาอยู่ 3,558 ราย เสียชีวิต 69 ราย เป็นการติดเชื้อในประเทศ 9,050 ราย ติดเชื้อจากต่างประเทศ 2,212 ราย จังหวัดที่มีการติดเชื้อมากที่สุด 10 อันดับแรก คือ สมุทรสาคร ระยอง ชลบุรี กรุงเทพมหานคร จันทบุรี สมุทรปราการ นนทบุรี นครปฐม ปทุมธานี และตราด ซึ่งข้อค้นพบสำคัญในการระบาดระลอกใหม่นี้ คือ ผู้ป่วยรายแรกๆ และผู้ป่วยส่วนใหญ่ของจังหวัด ข้างเคียง เช่น กรุงเทพมหานคร รวมถึงกลุ่มแรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัด จะมีอาการเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 61.1) โดยผู้ป่วยในพื้นที่กรุงเทพฯ ประมาณ 1 ใน 3 ไม่ใช่ผู้ที่มิ ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ แต่เป็นคนนอกพื้นที่ที่เข้ามารับการตรวจรักษา คนกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับเชื้อ จากการระบาดครั้งนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มวัยทำงานมีอายุระหว่าง 25 – 60 ปี เป็นกลุ่มที่มีการเคลื่อนย้ายสูง และมีการติดต่อสัมผัสกับผู้คนเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบการระบาดของ COVID-19 ระลอกแรกและระลอกใหม่
ที่มา : กลุ่มโรคติดต่อระหว่างประเทศ กองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค

5. ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากโควิด 19 ในประเทศไทย

อุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยได้รับผลกระทบตั้งแต่เดือนมีนาคม 2563 ส่งผลให้ปริมาณเที่ยวบินทั้งในและต่างประเทศตลอดปี 2563 มีเพียง 464,944 เที่ยวบิน ลดลงจากปี 2562 (1,042,342 เที่ยวบิน) หรือคิดเป็นร้อยละ 55 ซึ่งคล้ายคลึงกับอุตสาหกรรมการบินทั่วโลก โดยสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA) คาดว่าธุรกิจการบินทั่วโลกจะกลับมาเป็นปกติเท่ากับช่วงเวลาก่อนได้รับผลกระทบภายในปี 2566 - 2567 สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (กพท.) คาดว่าเมื่อมีการใช้วัคซีนในประเทศไทยและทั่วโลกอย่างแพร่หลาย จะเป็นปัจจัยบวกที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมการบินให้กลับมาฟื้นตัว ซึ่งกลุ่มที่จำเป็นต้องเดินทางอาจวางแผนเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงปลายปี 2564 การฟื้นตัวที่ชัดเจนจะเห็นได้ในปี 2565 แต่คงไม่เติบโตเท่าปี 2562 เพราะความเชื่อมั่นของนักเดินทาง และการวางแผนการเดินทางทางอากาศจำเป็นต้องใช้เวลา การคาดการณ์การฟื้นตัวได้จริงน่าจะเกิดขึ้นได้ในปี 2566 เพราะเชื่อว่าเที่ยวบินระหว่างประเทศจะกลับมาเมื่อวัคซีนเห็นผลในเชิงป้องกันการติดเชื้อเมื่อเกิดโรคระบาดที่สามารถแพร่ระบาดจากคนสู่คน จึงต้องจำกัดการเดินทางของบุคคล และเว้นระยะห่างของบุคคล โดยเฉพาะจากพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางของการระบาด ทำให้มีการล็อกดาวน์ทั้งประเทศ เพื่อควบคุมการระบาดของระลอกแรกมีผลให้เศรษฐกิจหยุดนิ่ง สำหรับการระบาดของระลอกใหม่ที่เริ่มขึ้นในเดือนธันวาคม ปี 2563 ซึ่งจังหวัดสมุทรสาครเป็นศูนย์กลางการระบาด การล็อกดาวน์จังหวัด มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในพื้นที่สมุทรสาครวันละ 3,000 - 4,000 ล้านบาท หากล็อกดาวน์ทุกจังหวัดจะเพิ่มเป็นวันละ 6,800 ล้านบาท ถ้าสถานการณ์ยืดเยื้อเป็นเดือนทั่วประเทศ โดยทุก 1 เดือน จะกระทบต่อเศรษฐกิจภาพรวมประมาณ 2-2.2 แสนล้านบาทต่อเดือนหรือกระทบต่อ GDP ร้อยละ 1.5 ผลกระทบสะสม ตั้งแต่ปี 2563

ทำให้หนี้สินภาคครัวเรือนพุ่งสูงขึ้นในปี 2563 มีคนว่างงาน 2.9 ล้านคน และคาดว่าแรงงานใหม่เสี่ยงตกงาน ประมาณ 9 แสนคน ไทยเป็นผู้ส่งออกอาหารทะเลแปรรูปรายใหญ่อันดับ 5 ของโลก มีมูลค่ารวมกว่า 6.6 แสนล้านบาทส่งออกถึง ร้อยละ 89 โดยสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในอุตสาหกรรม ซึ่งขับเคลื่อนด้วยแรงงานต่างด้าว พบว่ามีแรงงานต่างด้าวที่ลงทะเบียนถูกต้อง 2.3 แสนคน แต่คาดว่าจะมีทั้งถูกและผิดกฎหมายประมาณ 4.5 แสนคน การระบาระลอกใหม่ที่ส่งผลให้ปิดจังหวัด และกลายเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดอย่างเข้มงวดมีผลอย่างสูงต่ออุตสาหกรรมส่งออกอาหารทะเลแปรรูปทั้งประเทศ โดยเฉพาะงานแกะกุ้งที่ไม่สามารถใช้เครื่องจักร นอกจากนี้เมื่อมีการกักกัน และตรวจสอบเชิงรุกในคนต่างด้าวจำนวนมาก ทำให้งบประมาณที่มีจำกัดต้องใช้ในการควบคุมการระบาระลอก ไม่สามารถนำมาฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ ซึ่งน่าจะมีผลต่อการฟื้นตัวในภาพรวม เพราะยังมีแรงงานต่างด้าวซึ่งพำนักในที่ที่ระบบสาธารณสุขไปโภคพื้นฐานไม่ได้มาตรฐานอีกมาก เช่น กรุงเทพมหานคร 7.2 แสนคน นครปฐม 2.1 แสนคน ปทุมธานี และนนทบุรี จังหวัดละ 1.6 แสนคน สมุทรปราการ 1.5 แสนคน ชลบุรี 1.3 แสนคน สุราษฎร์ธานี 1.04 แสนคน เชียงใหม่ 9.6 หมื่นคน ภูเก็ต 5.6 หมื่นคน และที่กระจายในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะแรงงานพม่ามีความเสี่ยงที่จะนำเชื้อกลับเข้ามาได้สม่ำเสมอ ตรวจจับที่สถานการณ์การระบาระลอกในสาธารณสุขแห่งสหภาพพม่ายังไม่ดีขึ้น จึงมีความเสี่ยงที่จะมีการระบาระลอกในประเทศไทยได้อีกหลายระลอก และส่งผลกระทบต่อพื้นที่ตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ

6. มาตรการช่วยเหลือในประเทศไทย

รัฐบาลได้กำหนดมาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทย ดังนี้

1. มาตรการช่วยเหลือผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 1

1.1 มาตรการดูแลและเยียวยา “ประชาชน” มีจำนวน 5 มาตรการ ได้แก่

1.1.1 ค่าเสี่ยงภัยให้บุคลากรทางการแพทย์ :แพทย์/สัตวแพทย์ ผลัดละ 1,500 บาท/คน สำหรับพยาบาล/อื่น ๆ ผลัดละ 1,000 บาท/คน

1.1.2 ลดภาระบรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า และค่าน่าประกันการใช้ไฟฟ้า

1.1.3 ลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33

1.1.4 ลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการ ให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ยกเว้นค่าเช่าที่ราชพัสดุ 1 ปีให้กับผู้เช่าประเภทผู้อาศัยและเกษตรกร

1.1.5 สร้างความเชื่อมั่นในระดับตลาดทุน เพิ่มวงเงินกองทุน SSF

1.2 มาตรการดูแลและเยียวยา “ผู้ประกอบการ” มีจำนวน 12 มาตรการ ได้แก่

1.2.1 สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ 150,000 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย 2% เวลา 2 ปี สินเชื่อไม่เกิน 20 ล้านบาท/ราย

1.2.2 พักเงินต้นลดดอกเบี้ยและขยายระยะเวลาชำระหนี้ แก่ลูกหนี้ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

1.2.3 ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ผ่อนคลายหลักเกณฑ์การปรับโครงสร้างหนี้

1.2.4 สินเชื่อเพื่อส่งเสริมการจ้างงานของสำนักงานประกันสังคม วงเงินสินเชื่อ 30,000 ล้านบาท ดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ 3/ปี เวลา 3 ปี

1.2.5 คินสภาพคล่องให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศ ลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากร้อยละ 3 เหลือร้อยละ 1.5 (เม.ย.-ก.ย.63)

1.2.6 เร่งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการส่งออก

1.2.7 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ปี 2563 โดยผ่อนปรนหลักเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้าง และปรับลดขั้นตอน ระยะเวลาดำเนินการ

1.2.8 หักเพิ่มภาษีดอกเบี๋ยจ่าย จาก 1 เท่า เป็น 1.5 เท่า

1.2.9 บรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำค่าไฟและค่าน้ำประปา การใช้ไฟ

1.2.10 ลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33

1.2.11 กรณีไม่ปลดแรงงาน หักรายจ่ายค่าจ้างงานได้ 3 เท่า

1.2.12 บรรเทา ภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เลื่อนการจ่ายค่าเช่าที่ราชพัสดุ สำหรับผู้เช่าประเภทผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง

2. มาตรการช่วยเหลือผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 2

2.1 มาตรการดูแลและเยียวยาแรงงานลูกจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว อาชีพอิสระที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคม มีจำนวน 8 มาตรการ ได้แก่

2.1.1 สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน จากการปิดที่เสี่ยงต่อการระบาดชั่วคราว จำนวน 3 ล้านคน ด้วยการลงทะเบียนผ่าน www.เราไม่ทิ้งกัน.com สำหรับผู้อยู่ในระบบประกันสังคม เพิ่มสิทธิกรณีว่างงาน 50% ของค่าจ้าง โดย (1) กรณีนายจ้างไม่ให้ทำงาน รับเงินไม่เกิน 180 วัน (2) กรณีรัฐสั่งหยุดรับเงินไม่เกิน 90 วัน

2.1.2 สินเชื่อฉุกเฉิน 10,000 บาท/ราย อัตราดอกเบี้ย 0.1% ต่อเดือน โดยไม่ต้องมีหลักประกัน

2.1.3 สินเชื่อพิเศษ 50,000 บาท/ราย อัตราดอกเบี้ย 0.35% ต่อเดือน ต้องมีหลักประกัน

2.1.4 สำนักงานธนาคุณเคราะห์รับจํานาดอกเบี๋ยต่ำ คิดดอกเบี้ยใน อัตราไม่เกิน 0.125% ต่อเดือน

2.1.5 ยืดการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาถึงเดือนสิงหาคม 2563

2.1.6 หักลดหย่อนเบี๋ย ประกันสุขภาพเพิ่มขึ้น เพิ่มจาก 15,000 บาท เป็น 25,000 บาท

2.1.7 ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าเสียงภัยให้ บุคลากรทางการแพทย์

2.1.8 ฝึกอบรมเพิ่มทักษะอาชีพหรือจัดกิจกรรมเพื่อสังคมรวมถึงนักศึกษาที่ยังหางานไม่ได้ แลขยายฝึกอบรมผ่านภาคีเครือข่าย เช่น มูลนิธิโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กบข. เป็นต้น

2.2 มาตรการดูแลและเยียวยา “ผู้ประกอบการ” มีจำนวน 7 มาตรการ ได้แก่

2.2.1 สินเชื่อรายย่อยไม่เกิน 3 ล้านบาท/ราย ดอกเบี้ย 3% ใน 2 ปีแรก

2.2.2 ยืดการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภ.ง.ด. 50

2.2.3 ยืดการเสียภาษีสรรพากร ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ

2.2.4 ยืดการเสียภาษีสรรพสามิตให้กิจการสถานบริการ ออกไป 3 เดือน

2.2.5 ยืดการเสียภาษีสรรพสามิตให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมัน และผลิตภัณฑ์น้ำมัน

2.2.6 ยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและรักษา COVID-19 เป็นเวลา 6 เดือน

2.2.7 ยกเว้นภาษีและ ลดค่าธรรมเนียมจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (Non-Bank) ให้เจ้าหนี้ไม่ใช่สถาบันการเงิน ตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 – 31 ธันวาคม 2564

2.3 มาตรการเพิ่มเติมกรณี “ธุรกิจท่องเที่ยว” มีจำนวน 2 มาตรการ ได้แก่

2.3.1 เลื่อนการจ่ายค่าเช่าที่ราชพัสดุสำหรับผู้เช่าประเภท ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวถึงกันยายน 2563

2.3.2 ปรับลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับ เครื่องบินไอพ่น จาก 4.76 บาทต่อลิตรเป็น 0.20 บาทต่อลิตรถึง 30 กันยายน 2563 เพื่อดูแลสายการบินที่เป็นเครื่องบินในประเทศ

3. มาตรการช่วยเหลือผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 3

หลังจากประเทศไทยได้เผชิญหน้าสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา - 19 ระยะที่ 3 โดยในรอบนี้มีจำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศเป็นจำนวนมากในเวลานี้ ส่งผลกระทบต่อประชาชน รวมทั้งผู้ประกอบการในหลายๆส่วน ทำให้เกิดมติจาก ครม. ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอีกครั้ง ด้วยกรอบวงเงินกู้ 2.45 แสนล้านบาท เพื่อช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบผ่านของโครงการต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งโครงการเก่า - ใหม่ รวมถึงมาตรการอื่น รวม 9 มาตรการ ดังต่อไปนี้

3.1 โครงการ คนละครึ่ง เฟส 3 เพิ่มวงเงินให้ผู้มีสิทธิ์คนละไม่เกิน 3,000 บาท ใช้จ่ายวันละไม่เกิน 150 บาทเช่นเคยกับข้อกำหนดในเฟส 1-2 โดยจะเริ่มจ่ายเงินให้ในเดือนกรกฎาคม เป็นต้นไป

3.2 โครงการ เราชนะ เพิ่มวงเงินให้กับประชาชนผู้มีสิทธิ์ อีกคนละ 2,000 บาท โดยจะจ่ายให้สัปดาห์ละ 1,000 บาท และสามารถใช้จ่ายได้ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2564

3.3 โครงการ ม.33 เรารักกัน เพิ่มวงเงินให้ผู้ประกันตน ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม อีกคนละ 2,000 บาท โดยจะจ่ายให้สัปดาห์ละ 1,000 บาท และสามารถใช้จ่ายได้ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2564

3.4 โครงการ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ระยะที่ 3 เพิ่มกำลังซื้อให้กับประชาชนผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ กลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 13.65 ล้านคน โดยจะสนับสนุนค่าครองชีพเดือนละ 200 บาท เป็นระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2564

3.5 โครงการ เพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษโครงการนี้ มีกลุ่มเป้าหมายจำนวน 2.5 ล้านคน โดยรัฐจะสนับสนุนค่าครองชีพให้เดือนละ 200 บาท ต่อคน เป็นระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2564

3.6 โครงการ ยิ่งใช้ ยิ่งได้ รัฐจะสนับสนุน e-Voucher ให้กับประชาชนที่ใช้จ่าย ซื้อสินค้าอาหาร เครื่องดื่ม และค่าบริการกับผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่เกิน 5,000 บาทต่อวัน สูงสุดไม่เกิน 7,000 บาทต่อคน โดยประชาชนจะได้รับ e-Voucher ดังกล่าว เริ่มตั้งแต่ช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2564 และสามารถเริ่มนำไปใช้ช่วงเดือนสิงหาคม-ธันวาคม 2564

3.7 โครงการ มาตรการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ลดค่าไฟฟ้า ลดค่าน้ำประปา ทั้ง 2 รายการ จะดำเนินการเป็นระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2564 ด้วยกรอบวงเงิน 10,000 บาท

3.8 โครงการ มาตรการสินเชื่อสู้ภัยโควิด-19 เป็นมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้ประจำ เช่น พนักงาน/ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เกษตรกรรายย่อยหรือลูกจ้างภาคการเกษตร ที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน ผ่านธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) วงเงินสินเชื่อ 20,000 ล้านบาท

3.9 โครงการ มาตรการพักหนี้ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFLs) เป็นการขยายระยะเวลาพักชำระหนี้ให้แก่ลูกค้าย่อยออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564

แนวคิด CIPP Model

รูปแบบการประเมินของ Daniel L. Stufflebeam ได้นำเสนอรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า CIPP Model โดยให้นิยามการประเมินว่า หมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นทางเลือกประกอบการตัดสินใจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้ใช้ในการตัดสินใจ ผู้ทำการประเมินจะรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร

แบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) จะประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อการดำเนินโครงการ เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกโครงการแต่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการ และ เป็นการพิจารณาความจำเป็นที่ต้องจัดทำโครงการดังกล่าว ได้แก่ ความต้องการของชุมชนและกลุ่มเป้าหมายของโครงการ จำนวนประชากร สภาพเศรษฐกิจและปัญหาของชุมชนตลอดจนนโยบายของหน่วยงานระดับบนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ตัดสินใจวางแผน กำหนดนโยบาย กำหนดเป้าหมายและกำหนดจุดมุ่งหมายของโครงการได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินทรัพยากรที่จำเป็นที่จะนำมาใช้ในการดำเนินโครงการว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสมและมีความเพียงพอหรือไม่

ทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา กลุ่มเป้าหมาย เทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน การประเมินปัจจัยนำเข้าไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจหาวิธีดำเนินงาน โครงการให้บรรลุเป้าหมาย

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการบริหารโครงการ การ จัดกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ การนำปัจจัยเข้าของโครงการมาใช้เหมาะสมหรือไม่ กิจกรรม ต่างๆ ที่จัดขึ้นจะ บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ สารสนเทศต่าง ๆ จะถูกวิเคราะห์ รวบรวม และนำเสนอผู้ดำเนินงาน โครงการ อาจจะต้องการสารสนเทศทุกวันหรือในตอนเริ่มโครงการเป็นการ บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในขณะที่ดำเนินงานโครงการไว้เป็นหลักฐานการประเมินกระบวนการ มีประโยชน์ในการค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็ง (Strengths) หรือจุดด้อย (Weakness) ของโครงการ นำไปใช้ในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงการดำเนินโครงการ ต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้จากโครงการว่า เป็นไป ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ คำนวณค่าเพียงใด โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลการประเมินจะทำให้ได้ สารสนเทศในการพิจารณา ตัดสินใจ ยุติ ปรับขยาย หรือทำเป็นงานประจำ

เทศบาลตำบลห้วยกะปิ

1. ประวัติความเป็นมา

ตำบลนี้มีลำห้วยใหญ่ อันเกิดจากทิวเขาเขียวไหลผ่านตำบลห้วยกะปิหนองข้างคอกสู่อ่าว ชลบุรีที่ตำบลห้วยกะปิ ปัจจุบันพื้นที่ชายทะเลงอกออกไปมากลำห้วยกะปิไหลผ่านตำบลเสม็ดแล้วลงสู่ อ่าวชลบุรี ลำห้วยนี้อยู่ทาง ด้านเหนือของโรงเรียนบ้านห้วยกะปิ ในสมัยโบราณลำห้วยนี้อุดมสมบูรณ์ ไปด้วยกุ้งเคย ชาวบ้านในแถบนี้ได้อาศัย จับกุ้งเคยในลำน้ำมาทำเป็นกะปิขายเป็นอาชีพ ลำห้วยนี้จึง ได้ชื่อว่า "ห้วยกะปิ" ตามชื่อของอาชีพ คนทำกะปิในสมัยนั้น จากนั้นประชาชนได้นำเอาชื่อลำห้วยนี้ มาตั้งเป็นตำบลอีกทีหนึ่ง นับแต่นั้นเป็นต้นมา ตำบลนี้จึงได้ชื่อว่า "ตำบลห้วยกะปิ"

มีเรื่องเล่ากันต่อๆ มาว่าตำบลห้วยกะปินี้มีเขาสำคัญอยู่ 2 ลูก คือ เขาพงเสือกกับเขาเชิงเทียน มีถ้ำทะลุ ติดต่อกันได้ ลักษณะคล้ายอุโมงค์ภายในถ้ำหรืออุโมงค์นั้นเป็นที่อยู่ของชาวลับแล เป็นผู้มีความฉลาด คำพูดเป็นสำคัญ ผู้ที่ไม่มีสัจจะอยู่ในเขตนี้ไม่ได้จะถูกขับไล่ออกไปจากที่นี่ ชาวลับแลได้ไปมาหาสู่ กับชาวบ้านใกล้เคียงสามารถ หยิบยืมข้าวของในเมืองลับแลมาใช้ในงานพิธีต่างๆ เช่น งานบวชนาคน ทำบุญเลี้ยงพระ แต่งงาน โกงจุก ชาวบ้านในละแวกนั้นได้ขอยืมเป็นประจำ ต่อมาเมื่อชาวบ้านไปขอยืม แล้วไม่ยอมเอาของไปคืนชาวลับแลก็เบื่อหน่าย ในความเห็นแก่ตัวของชาวบ้านก็เลยเลิกคบ กลบปาก ถ้ำทางเข้าสู่เมืองลับแลก็เลยปิดสนิท ในวันดีคืนดีชาวบ้านแถบนี้ มักจะได้ยินเสียงปีพาทย์มโหรีขับ กล่อม เสียงไพเราะจับใจซึ่งเป็นเรื่องที่น่าคิดเปรียบเทียบกับคนปัจจุบันว่า "ปัจจุบันคนดีมีน้อย ศีลธรรม ก็เสื่อมลง ความเชื่อถือของคนก็น้อยลงไปไม่เหมือนสมัยโบราณ"

2. ข้อมูลทั่วไป

เทศบาลตำบลห้วยกะปิ ตั้งอยู่เลขที่ 9/29 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองชลบุรี 5 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดชลบุรี 5 กิโลเมตร มีเนื้อที่โดยประมาณ 14.5 ตารางกิโลเมตร หรือ 9,062 ไร่ จัดตั้ง เป็นเทศบาลตำบลห้วยกะปิ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550

3. อาณาเขตและเขตการปกครอง

ทิศเหนือ จรดเทศบาลเมืองบ้านสวนและองค์การบริหารส่วนตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมืองชลบุรี

ทิศใต้ จรดเทศบาลตำบลเหมืองและเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี

ทิศตะวันออก จรดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมืองชลบุรี

ทิศตะวันตก จรดเทศบาลตำบลเสม็ด และเทศบาลเมืองอ่างศิลาโดยมีแนวถนนสุขุมวิทกั้นเขตแดน

4. จำนวนประชากร

ในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนประชากร รวม 16,037 คน แบ่งออกเป็นเพศหญิง 8,482 คน และเพศชาย 7,555 คน จำนวนบ้านเรือนในพื้นที่ 9,893 หลัง จำนวนประชากรแฝงในพื้นที่ 2,541 คน จำนวนประชากรที่พิการหรือทุพพลภาพหรือป่วยเรื้อรังในเขตพื้นที่ 205 คน ความหนาแน่นของประชากร 1,106 คน/ตร.กม. และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากร ตั้งแต่ ปี 2561-2563 ร้อยละ 3.88%

5. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง การคมนาคมประชาชนส่วนใหญ่นิยมเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง รถรับจ้างขนาดเล็กอื่นๆ และรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง สภาพโดยทั่วไปเป็นถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต และเป็นถนน ลูกรังในบางสาย

6. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ตำบลห้วยกะปิ ส่วนมากจะเป็น พากหิน หินแกรนิต หินลูกรัง หินผุ หินคลุกสำหรับถมถนนจนทำให้มีธุรกิจเกี่ยวกับการทำเหมืองหินและโรงโม่หินเกิดขึ้นในตำบลห้วยกะปิดังนี้ เหมืองหิน จำนวน 9 เหมือง โรงโม่หิน จำนวน 8 แห่ง

7. ด้านเศรษฐกิจ อาชีพ

ชุมชนในเทศบาลตำบลห้วยกะปิ เดิมเป็นชุมชนเกษตรกรรม มีอาชีพเพาะปลูก การทำไร่ ทำนา ทำไร่อ้อยและไร่มันสำปะหลังเป็นหลัก ปัจจุบันสภาพชุมชนเปลี่ยนไป ทำให้ภาคการเกษตรกรรมลดความสำคัญลงไปมาก อาชีพที่ยังมีอยู่ในชุมชน ได้แก่ ทำไร่ ทำไร่อ้อยและไร่มันสำปะหลัง นอกจากนี้ยังมีอาชีพ ค้าขาย รับจ้างทั่วไป ทำธุรกิจเกี่ยวกับรถบรรทุกและรถยนต์รับจ้าง ธุรกิจบ้านเช่า

8. วิสัยทัศน์

เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี มีหลักธรรมาภิบาล บริการอย่างได้มาตรฐานสากล พัฒนาคนสู่อาเซียน

9. คำขวัญ “ตำนานกะปิตี มีแหล่งหิน ถิ่นเกษตรกรรม ผู้นำพัฒนา ประชากร่วมใจ”

10. พันธกิจการพัฒนาของเทศบาล

1. ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและการสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน
2. ส่งเสริมเศรษฐกิจด้านอาชีพ ด้านการลงทุนให้ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้
3. สร้างภูมิคุ้มกันในสังคม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐานสามารถรองรับการเจริญเติบโตของเมืองในระยะยาว เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
6. พัฒนาบุคลากรและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย
7. พัฒนาด้านการอนุรักษ์ การฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณศิริ บดีรัฐ , ปริญญา พรหมภาสิต และตรรกพร สุขเกษม (2564) ทำวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ 2.) เพื่อศึกษาปัญหาการเข้าถึงมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชนบ้านปากคลองใต้ 3.) เพื่อศึกษาความต้องการที่จะได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตบ้านปากคลองใต้ จำนวน 1,873 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่อไปนี้ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการรองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านปัจจัยการสนับสนุน

สรุปจากงานวิจัยทั้งหมด พบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากมาตรการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแล้ว ผู้ที่ได้รับเงินจากมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามมาตรการเยียวยาโครงการเราไม่ทิ้งกันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ครอบคลุมในทุกๆด้านได้ เช่น ความต้องการในเรื่องของทักษะอาชีพ ซึ่งส่งผลให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลือเพียงด้านเดียว และประชาชนส่วนใหญ่ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ รองรับการทำงาน ซึ่งการที่รัฐมอบเงินเยียวยานั้นถือว่าเป็นจำนวนเงินที่มากก็จริง แต่ก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาที่ประชาชนต้องเผชิญได้ทั้งหมด

อภิรัฐ จินาพร (2564) ทำวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี 2.) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ทำงาน กับความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ T-Test และ One Way Anova ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัย พบว่าการปิดสถานที่เสี่ยงต่อการติดต่อโรคมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 11 ข้อ อยู่ที่ 4.19 อยู่ในระดับมากรองลงมาได้แก่ การเตรียมรับสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.17 การดูแลความสงบเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ย 4.14 การห้ามเข้าพื้นที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคโควิด 19 มีค่าเฉลี่ย 4.13 การปิดช่องทางเข้ามาในราชอาณาจักร มีค่าเฉลี่ย 4.11 การเสนอข่าวและเผยแพร่สื่อ มีค่าเฉลี่ย 4.04 การประกาศเคอร์ฟิวหรือห้ามบุคคลออกนอกเคหะสถานทั่วประเทศในช่วงเวลาประมาณ 22.00 - 04.00 น. มีค่าเฉลี่ย 4.02 การห้ามชุมนุมมีค่าเฉลี่ย 3.96 และกลุ่มที่ได้รับการยกเว้นจากการประกาศเคอร์ฟิว หรือห้ามบุคคลออกนอกเคหะสถานทั่วประเทศในช่วงเวลาประมาณ 22.00 - 04.00 น. มีค่าเฉลี่ย 3.95 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ถวิลวดี บุรีกุล, เลิศพร อุดมพงษ์, วลัยพร ล้ออัจจรรย์, วิศิษฎ์ ชัชวาลทิพากร (2563) ทำวิจัยเรื่องผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มสังคมออนไลน์ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ที่ใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น โดยเก็บผลสำรวจระหว่างวันที่ 3 พฤษภาคม ถึง 13 พฤษภาคม 2563 สรุปจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 1,338 คน จำแนกเป็นเพศชาย ร้อยละ 41.9 เพศหญิง ร้อยละ 57.1 และที่เหลือเป็นกลุ่มเพศทางเลือก ผลการวิจัย พบว่า ด้านการบริจาคและการช่วยเหลือ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.0 เห็นว่า แม้จะประสบปัญหาความยุ่งยากเดือดร้อนก็ยังมีความช่วยเหลือจากรัฐมาทันท่วงที ขณะที่ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 92.6 เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า เมื่อประสบปัญหาคนไทยก็ยังช่วยเหลือเอื้ออาทรกันและกัน ร้อยละ 87.5 ระบุว่า เมื่อประสบปัญหาพวกเขาที่มีความเข้มแข็งและเอาตัวรอดได้เสมอ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 76.1 ระบุว่า ในภาวะวิกฤติสามารถไว้วางใจคนในชุมชนของตนเองได้ว่าจะมีความเอื้ออาทรกันและกัน ดูแลกันเป็นอย่างดี นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ 50 ระบุว่า พวกเขาได้บริจาค เงินสิ่งของให้กับโรงพยาบาล องค์กรการกุศล และบริจาคโดยตรง อีกทั้งยังเชิญชวนให้ผู้อื่นมาร่วมบริจาคด้วย และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 ระบุว่า ตนไปเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือสังคม นอกจากนี้ด้านความไว้วางใจผู้นำในการแก้ไขปัญหาเมื่อ

สอบถามว่า ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 นี้ ท่านไว้วางใจผู้ใดมากที่สุดเพื่อให้เข้ามาเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่า ไว้วางใจให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นเข้ามาเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา (ร้อยละ 86.4) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อย ระบุว่า ไว้วางใจนักการเมืองให้เข้ามาเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา (ร้อยละ 4.3) ใครก็ได้ (ร้อยละ 2.7) นักวิชาการ (ร้อยละ 2.6) และข้าราชการ (ร้อยละ 2.2)

กฤษฎา บุญชัย, จุฑาทิพย์ มณีพงษ์, ปิโยรส ปานยงค์ (2563) ทำวิจัยเรื่อง การประเมินความเสียหาย ผลกระทบและการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นต่อภาวะโรคระบาด Covid 19 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยและการทำประเมินผลกระทบ และการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นต่อภาวะโรคระบาด Covid-19 ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ขอบเขตพื้นที่การวิจัยเน้นไปที่ชุมชนท้องถิ่นในชนบท โดยทำศึกษาร่วมกับมูลนิธิชีววิถีและมูลนิธิเกษตรกรรมยั่งยืนฯ 1.) การศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ครอบคลุมชุมชนเกษตรกรรม 15จังหวัด 5 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงราย ลำพูน น่าน ภาคตะวันออก ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ระยอง ชลบุรี ชุมชนชายฝั่งทะเลภูเก็ต พังงา และพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ นครสวรรค์ นครปฐม ยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม พัทลุง ชุมพร นครศรีธรรมราช และสงขลา 2.) การศึกษาเชิงคุณภาพ ศึกษาชุมชนเกษตรกรรมและฐานทรัพยากร 6 พื้นที่ ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นต่อระบบสวัสดิการของรัฐในการช่วยเหลือเยียวยาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์โควิด 19 คริวเรือนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดยังเข้าถึงสวัสดิการทั้งสองประเภท คือสวัสดิการสำหรับทุกกลุ่มการลดค่าน้ำค่าไฟฟ้า การแจกอุปกรณ์ป้องกันโรค การพักชำระหนี้ และสวัสดิการสำหรับครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบมาก เช่นเงินเยียวยา 5,000 บาท/เดือน การแจกอาหารและถุงยังชีพ ได้ไม่ถึงร้อยละ 50 เนื่องจากความยุ่งยากในการลงทะเบียนและขั้นตอนขอรับความช่วยเหลือ (ร้อยละ 74) และความไม่ชัดเจนของกฎระเบียบ (ร้อยละ 60) และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในการลงทะเบียน (ร้อยละ 47) สิ่งที่เป็นปัญหามากคือ การที่เงินช่วยเหลือที่ไม่ครอบคลุมผู้ได้รับผลกระทบทุกคน (ร้อยละ 73) ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่ารัฐบาลควรจัดให้มีระบบสวัสดิการถ้วนหน้าเพื่อไม่ให้เกิดการตกหล่นของผู้ได้รับผลกระทบ และเห็นว่าเงินช่วยเหลือเยียวยาควรครอบคลุมคนไทยทุกคนยกเว้นผู้ที่มีรายได้ประจำเท่าเดิม เช่น ข้าราชการ เรียกว่า ระบบคัตตอก (ร้อยละ 47) มีความสำคัญมากกว่าการที่ผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบแต่ได้รับความช่วยเหลือ

ปานวาด พิษเคียน (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการ “คนละครึ่ง” ในห่วงการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงการ "คนละครึ่ง" ในสถานการณ์หลังการคลายล็อกดาวน์โดยนำหลักการ SWOT ANALYSIS มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของโครงการดังกล่าว เพื่อนำไปพัฒนาโครงการที่จะเกิดในอนาคต ซึ่งผลการศึกษาโครงการพบว่า ในส่วนของจุดแข็ง คือ การกระจายรายได้ไปสู่ร้านค้าขนาดเล็ก เพราะบริษัทห้างร้านขนาดใหญ่ไม่สามารถลงทะเบียนได้ และการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ ในส่วนของจุดอ่อนยังคงเป็นเรื่องของเทคโนโลยี เพราะประชาชนที่เข้าร่วมโครงการต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี และการจำกัดสิทธิของประชาชน ในส่วนของโอกาส เนื่องจากสถานการณ์คลายล็อกดาวน์ส่งผลให้ประชาชนออกจากบ้าน

เพื่อมาจับจ่ายใช้สอย และสุดท้าย คือ ส่วนของอุปสรรค ยังพบว่า ประชาชนบางกลุ่มที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี เช่น กลุ่มไม่มีสมาร์ตโฟน และกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่มีความรู้เรื่องเทคโนโลยี

ธีระพงษ์ ทศวัฒน์, ปิยะกมล มหิวรรณ (2562) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมในด้านต่างๆ วิเคราะห์ปัญหาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสุขภาพจิต เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่า จากโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ตั้งแต่ช่วงปลายปี 2019 ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตทางสังคม และส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และปัญหาด้านสุขภาพจิต นอกจากนี้ปัญหาทางสังคมซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่เริ่มพบมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางทางสังคมหรือแม้กระทั่งผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ล้วนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์นี้ ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) จึงเป็นสิ่งสำคัญ มีการพัฒนาได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชน โดยให้ความช่วยเหลือตามสภาพปัญหาความเดือดร้อน 2) ด้านการพัฒนาสาธารณสุข จัดทีมเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค 3) ด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนในวงกว้าง ดำเนินมาตรการช่วยเหลือด้านปัจจัยสี่ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนอย่างเร่งด่วน การจ่ายเงินสงเคราะห์ซึ่งไม่ใช่เงินเยียวยา 4) ด้านการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมหลักและมาตรการเสริมสำหรับพื้นที่ ใช้มาตรการการควบคุมกิจกรรมดำเนินงานเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต 5) ด้านมาตรการเชิงรุกในการเฝ้าระวังและป้องกันกลุ่มเสี่ยงสำคัญ ใช้มาตรการในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค 6) ด้านการกำกับติดตามมาตรการผ่อนปรน กิจกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 7) ด้านมาตรการการป้องกันผลกระทบ COVID - 19 ในภาวะสังคมไทย 8) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานในช่วงการระบาดของเชื้อ COVID - 19 และ 9) ด้านพฤติกรรม New Normal มาตรฐานวิถีชีวิตใหม่หลัง COVID - 19 โดยต้องมีการดึงประชาชนและชุมชนและเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังป้องกันโรค

อนงค์วรรณ เทพสุทิน, ชนะ รัตนภักดี และกมลพร กัลยาณมิตร (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อเปรียบเทียบการดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และอาศัยอยู่ในเขตตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 223 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความเหมาะสม/ระดับการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเงินสงเคราะห์เพื่อ การย้งชีพ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านประชาสัมพันธ์โครงการ ตามลำดับประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคม ของ องค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ควรส่งเสริมอาชีพ อบรม อาชีพระยะสั้นให้ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ พร้อมสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน ควรเพิ่มเบี้ยสงเคราะห์เพื่อ การย้งชีพ ควรโอนเงินสงเคราะห์ เพื่อการย้งชีพเข้าบัญชีธนาคาร หรือนำมาให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ ผู้ป่วยเอดส์ที่บ้าน ควรมีโครงการออกเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ควรบริหารเวลาให้มี ความรวดเร็วยิ่งขึ้น ควรอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านของผู้สูงอายุ เช่น การจักสาน และควร มีการสนับสนุนอุปกรณ์ในการสื่อสารในการฟังให้ผู้พิการทุกปี เป็นต้น การเปรียบเทียบการดำเนิน โครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคม พบว่า ประชาชนที่มีอายุและการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคิด เห็นต่อ การดำเนินงานโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญที่ระดับ .05

รสสุคนธ์ แสงมณี, จงรัก พลาคัย, คล่อง วงศ์สุขมนตรี, สายทอง แก้วฉาย, วันชัย แก้ว หนูนวล (2556) ทำการวิจัยศึกษาเรื่องประเมินผลการดำเนินงานเยี่ยมยาและฟื้นฟูผู้ได้รับความเสียหายและผู้ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินผลการดำเนินงานเยี่ยมยาและฟื้นฟูผู้ได้รับความเสียหายและผู้ได้รับ ผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหา อุปสรรค ของการดำเนินการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ได้รับความเสียหายฯ จำนวน 380 คน โดยการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มผู้ได้รับความเสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความ ไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ได้รับความเสียหายฯ พึงพอใจต่อการ ปฏิบัติงานด้านเยี่ยมยาและต่อรูปแบบการช่วยเหลือเยี่ยมยาในระดับปานกลาง พึงพอใจต่อการดูแล ของรัฐในระดับมาก จุดอ่อนของการเยี่ยมยา คือ หลักเกณฑ์การเยี่ยมยายังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มขาด การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานเยี่ยมยาเพื่อนำไปสู่การวางแผนเยี่ยมยาอย่างเป็น ระบบ จุดแข็งคือ ผู้ได้รับความเสียหายฯ มีทักษะเชิงบวกต่อการเยี่ยมยา และมีการตั้งเครือข่ายเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ดูแลซึ่งกันและกัน ปัญหาและอุปสรรคคือหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเยี่ยมยาที่ไม่เท่ากัน ทำให้เกิดความแตกแยก การทำงานเยี่ยมยาไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

รุ่งทิพา มโนวชิรสรณ์ (2555) ทำการวิจัยศึกษาเรื่องแนวทางการกำหนดนโยบายการ ช่วยเหลือทางสังคมสำหรับครอบครัวผู้ฆ่าตัวตายในจังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการ กำหนดนโยบายการช่วยเหลือทางสังคมสำหรับครอบครัวที่ฆ่าตัวตายในจังหวัดพิจิตร และเพื่อศึกษา และพัฒนาแนวทางการช่วยเหลือทางสังคมสำหรับครอบครัวผู้ฆ่าตัวตาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัย ใช้ข้อมูลจากระบบบันทึกรายงานการตายจากสถานบริการสาธารณสุขทุกหน่วยและงาน ทะเบียนราษฎรในจังหวัดพิจิตร จำนวน 840 ตัวอย่าง และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

และครอบครัว จำนวน 10 ราย ญาติผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จ จำนวน 8 ราย ผลการศึกษาพบว่าแนวทางการกำหนดนโยบายทางสังคมเพื่อช่วยเหลือครอบครัวผู้ฆ่าตัวตาย แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับบุคคลและครอบครัว ควรมีการช่วยเหลือเป็นรายบุคคลหรือครอบครัวเพื่อเฝ้าระวังการทำร้ายตัวเองซ้ำของกลุ่มเสี่ยง ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตให้สามารถช่วยเหลือตัวเอง และครอบครัวได้ 2) ระดับชุมชน จัดให้มีเครือข่ายจิตอาสาแบบมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงโดยเพิ่มองค์ความรู้ด้านโรคมึนเศร้าและการคัดกรองภาวะเสี่ยง การนำวิถีวัฒนธรรมชุมชนมาใช้เพิ่มความสัมพันธ์เอื้ออาทรต่อกันสร้างความอบอุ่นในสังคมเครือญาติ มีรถฉุกเฉินประจำละแวก ควบคุมการบริโภคสุราและการจัดเก็บสารเคมีในครัวเรือนซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย

ปิยะบุตร มกราพันธ์ (2554) ทำวิจัยเรื่องการศึกษาให้ความช่วยเหลือจากรัฐภายหลังเหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ ปี พ.ศ. 2554 ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างของการให้ความช่วยเหลือจากรัฐต่อเหตุการณ์อุทกภัยของรัฐ ศึกษาถึงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจ ทศนคติและข้อคิดเห็นของประชาชนในการแก้ไขปัญหาและบรรเทาทุกข์ภายหลังน้ำท่วม รวมถึงปัจจัยทางด้านอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจโดยรวมของประชาชนจากการแก้ไขปัญหา น้ำท่วมจากรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาล จังหวัดนครสวรรค์จำนวน 500 ตัวอย่าง โดยทำการวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบต่างๆผ่านทางแบบจำลองโลจิต (Logit) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น (ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนในการได้รับความช่วยเหลือและแก้ปัญหาต่างๆจากรัฐ) และตัวแปรตาม (ความพึงพอใจโดยรวมของประชาชนที่มีผลต่อการแก้ไขปัญหาจากรัฐ) ผลการวิจัย พบว่าข้อคิดเห็นของประชาชนและการแก้ไขปัญหาจากรัฐมีผลกระทบต่อความพึงพอใจโดยรวมของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาและบรรเทาทุกข์จากรัฐต่อเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่ ปี พ.ศ. 2554 ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จากประสบการณ์ของการได้รับการให้ความช่วยเหลือของประชาชนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน บางรายได้รับการช่วยเหลือที่ดีและบางรายนั้นไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆเลยจึงส่งผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามแนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติการที่ประชาชนจะต้องประสบกับปัญหาอุทกภัยนั้นได้สร้างความเดือดร้อนและความไม่พอใจอยู่แล้ว รัฐจึงต้องแก้ไขสถานการณ์เยียวยาที่มีความเดือดร้อนของประชาชน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามาทั้งหมดดังกล่าว สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้
 ตารางที่ 1 ประเด็นการวิจัยการช่วยเหลือทางสังคม

ชื่อผู้วิจัย	ประเด็นการวิจัย	ตัวแปร	
		ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
วรรณศิริ บดีรัฐ , ปรียานุช พรหมภาสิต และตรรกพร สุขเกษม (2564)	ประสิทธิผลของมาตรการ เยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตาม ความคิดเห็นของประชาชน บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร	เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อ เดือน	ประสิทธิผลของมาตรการ เยียวยาตามความคิดเห็นของ ประชาชน 1. ด้านความรู้ความเข้าใจ 2. ด้านปัจจัยการสนับสนุน 3. ด้านกระบวนการของ ภาครัฐ 4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจาก มาตรการ
อภิรัฐ จินาพร (2564)	ความคิดเห็นของประชาชน ต่อนโยบายการป้องกันการ แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโร นาของประชาชนจังหวัด อุบลราชธานี	เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์	ความพึงพอใจของประชาชน ต่อนโยบายการแพร่ระบาด ของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
ถวิลวดี บุรีกุล, เลิศพร อุดมพงษ์ , วลัยพร ลืออัศจรรย์, วิศิษฎ์ ชัชวาล ทิพากร (2563)	ผลการสำรวจความคิดเห็น เกี่ยวกับ สภาพ สังคม เศรษฐกิจ และการใช้ชีวิตของ ประชาชนภายใต้สถานการณ์ การแพร่ระบาดของไวรัสโค วิด-19	เพศ อายุ	1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 2. ด้านรูปแบบการทำงาน 3. ด้านสถานภาพการทำงาน รายได้ การออมเงิน และ สถานภาพเศรษฐกิจครอบครัว 4. ด้านความไว้วางใจผู้นำใน การแก้ไขปัญหา 5. ด้านการบริจาคและ ช่วยเหลือ 6. ด้านการดำรงชีวิตกับสิทธิ เสรีภาพ

			7. ด้านความพึงพอใจต่อการ ทำงานของรัฐบาล
กฤษฎา บุญชัย, จุฑาทิพย์ มณีพงษ์, ปิโยรส ปานยงค์ (2563)	การประเมินความเสียหาย ผลกระทบและการปรับตัว ของชุมชนท้องถิ่นต่อภาวะ โรคระบาด Covid 19	-	1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมของโควิด 19 ต่อ ครัวเรือน 2. การปรับตัวของชุมชน 3. การเข้าถึงมาตรการ ช่วยเหลือเยียวยาและฟื้นฟู จากรัฐ
ปานวาด พิชเคียน (2563)	โครงการ “คนละครึ่ง” ใน ห้วงการระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19		โครงการ “คนละครึ่ง” ใน สถานการณ์โควิด-19
ธีระพงษ์ ทศวัฒน์, ปิยะกมล มหิวรรณ (2562)	การพัฒนาคุณภาพชีวิตทาง สังคมของประชาชนและการ ป้องกันการแพร่ระบาดของ โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019		1. ด้านการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของประชาชน 2. ด้านการพัฒนาสาธารณสุข 3. ด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อ ประชาชน 4. ด้านการปฏิบัติตาม มาตรการควบคุม 5. ด้านมาตรการเชิงรุกในการ เฝ้าระวังและป้องกันกลุ่มเสี่ยง 6. ด้านการกำกับติดตาม 7. ด้านมาตรการการป้องกัน ผลกระทบ 8. ด้านการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตในการทำงานในช่วงการ ระบาดของเชื้อไวรัส
อนงค์วรรณ เทพสุทิน,ชนะ รัตนภักดี และ กมลพร กัลยาณมิตร (2562)	การดำเนินโครงการให้ความ ช่วยเหลือประชาชนด้าน สวัสดิการสังคมขององค์การ บริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา	เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ประเภทเบี้ยยังชีพ ที่ได้รับ	1. ด้านการประชาสัมพันธ์การ ให้ความช่วยเหลือด้าน สวัสดิการ 2. ด้านกิจกรรมนันทนาการ 3. ด้านการบริการตรวจ สุขภาพ 4. ด้านอาคารสถานที่ 5. ด้านเงินสงเคราะห์เพื่อการ

			ยังชีพ 6. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่
รสสุคนธ์ แสงมณี, จงรักพลาศัย, คล่องวงศ์สุขมนตรี, สายทอง แก้วฉาย, วันชัย แก้วหนูนวล (2556)	ประเมินผลการดำเนินงานเยี่ยมเยียนและฟื้นฟูผู้ได้รับความเสียหายและผู้ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้	-	1. ประเมินผลการดำเนินงานเยี่ยมเยียน 2. ประเมินรูปแบบช่วยเหลือเยี่ยมเยียนและฟื้นฟู
รุ่งทิศา มโนวิชิตสรสรรค์ (2555)	แนวทางการกำหนดนโยบายการช่วยเหลือทางสังคมสำหรับครอบครัวผู้ฆ่าตัวตายในจังหวัดพิจิตร	เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ	แนวทางการกำหนดนโยบายการช่วยเหลือทางสังคมสำหรับครอบครัวผู้ฆ่าตัวตาย
ปิยะบุตร มกราพันธุ์ (2554)	การศึกษาให้ความช่วยเหลือจากรัฐภายหลังเหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ ปี พ.ศ. 2564 ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์	เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สภาพภาพการสมรส รายได้ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสบการณ์ของ การประส อุทกภัย	ทัศนคติโดยรวมของประชาชนจากการแก้ไขปัญหาภายหลังน้ำท่วมของรัฐ

จากตารางสรุปประเด็นการวิจัยข้างต้นนำมาสรุปเป็นตารางตัวแปรอิสระและตัวแปรตามงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปเปรียบเทียบความสอดคล้องกับตัวแปร

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษา	รายได้	ประสบการณ์การ	ตำแหน่งงาน	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	ประเภทสวัสดิการ	อาชีพ	ตัวแปรตาม
วรรณศิริ ปติรัฐ , ปรียานุช พรหมภาสิต และตรรกพร สุขเกษม (2564)				/	/						ประสิทธิผลของ มาตรการ เยียวยาตาม ความคิดเห็น ของประชาชน
อภิรัฐ จินา พร (2564)				/	/						ความคิดเห็น ของประชาชน ต่อนโยบายการ ป้องกันการ แพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสโคโรนา
ถวิลวดี บุรี กุล, เลิศพร อุดมพงษ์, วัลย์พร ล้อ อัศจรรย์, วิศิษฏ ษ์ชวัลทิพา กร (2563)											ผลสำรวจความ คิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพสังคม เศรษฐกิจและ การใช้ชีวิตของ ประชาชน ภายใต้ สถานการณ์การ แพร่ระบาดของ ไวรัสโควิด 19
กฤษฎา บุญ ชัย , จุฑา ทิพย์ มณี พงษ์, ปีโอรส											การประเมิน ความเสียหาย ผลกระทบและ การปรับตัวของ

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษา	รายได้	ประสบการณ์การ	ตำแหน่งงาน	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	ประเภทสวัสดิการ	อาชีพ	ตัวแปรตาม
ปาน ยงค์ (2563)											ชุมชนท้องถิ่น ต่อภาวะโรค ระบาดโควิด19
ปานวาด พิษ เคี้ย น (2563)											โครงการ “คน ละครึ่ง” ในห้วง การระบาดของ เชื้อไวรัสโควิด- 19
ธีระพงษ์ ทศวัฒน์, ปี ยะกมล มทิวรรณ (2562)											การพัฒนาค คุณภาพชีวิต ทางสังคมของ ประชาชนและ การป้องกันการ แพร่ระบาดของ โรคติดต่อเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019
อนงค์วรรณ เทพสุทิน ,ชนะรัตน์ ภักดี และ กมลพร กัลยาณมิตร (2562)									/	/	การดำเนิน โครงการให้ ความช่วยเหลือ ประชาชนด้าน สวัสดิการสังคม
รสสุคนธ์ แสงมณี, จง รักพลาคัย, คล่องวงศ์ สุขมนตรี,											ประเมินผลการ ดำเนินงาน เยี่ยมเยียนและ ฟื้นฟูผู้ได้รับ ความเสียหาย

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษา	รายได้	ประสบการณ์การ	ตำแหน่งงาน	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	ประเภทสวัสดิการ	อาชีพ	ตัวแปรตาม
สายทอง แก้วฉาย, วัน ชัย แก้วหนู นวล (2556)											และ ผู้ได้รับ ผลกระทบอัน เนื่อง จาก เหตุการณ์ความ ไม่สงบ
รุ่งทิwa มโน ชิรสรณ์ (2555)		/									แนวทางการ กำหนดนโยบาย การช่วยเหลือ ทางสังคม สำหรับ ครอบครัวผู้ฆ่า ตัวตาย
ปิยะบุตร มกราพันธุ์ (2554)		/				/					การศึกษาให้ ความช่วยเหลือ จากรัฐภายหลัง เหตุการณ์ อุทกภัย

สมมติฐานการศึกษา

1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมต่างกัน
2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมต่างกัน
3. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมต่างกัน
4. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. เกณฑ์การแปรผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกะปิที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 12,832 คน (ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกะปิที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 12,832 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Tarot Yamane (อุทุมพร ไพลิน. 2540 : 62; อ้างอิงจาก Yamane. Statistics : An Introductory Analysis. 1973 : 1088) ที่ขนาดประชากร 12,832 คน ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ $\pm 5\%$

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) ดังนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ ตามชุมชนที่อาศัย ได้แก่ 7 ชุมชน ได้แก่
 - 1.1 ชุมชนบ้านทุ่งสระ
 - 1.2 ชุมชนบ้านห้วยกะปิ
 - 1.3 ชุมชนหนองสมอ
 - 1.4 ชุมชนซากพุดซา
 - 1.5 ชุมชนหนองกระเสริม
 - 1.6 ชุมชนไร่ไหหลำ
 - 1.7 ชุมชนบ้านมาบหวาย

และกำหนดสัดส่วนในแต่ละกลุ่มดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ชุมชน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชุมชนบ้านทุ่งสระ	2,043	58
ชุมชนบ้านห้วยกะปิ	597	57
ชุมชนหนองสมอ	841	57
ชุมชนชากพุดซา	3,541	57
ชุมชนหนองกระเสริม	2,798	57
ชุมชนไร่ไหลลำ	1,314	57
ชุมชนบ้านมาบหวาย	1,698	57
รวม	12,832	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ มาตรการการช่วยเหลือของรัฐบาลใดที่ท่านได้รับความช่วยเหลือ และสาเหตุที่ท่านไม่ได้เข้าร่วมโครงการ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

ด้านสภาพแวดล้อม (Context) จำนวน 4 ข้อ

ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) จำนวน 8 ข้อ

ด้านกระบวนการ (Process) จำนวน 5 ข้อ

ด้านผลผลิต (Product) จำนวน 6 ข้อ

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงมาตรการ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา และมาตรการช่วยเหลือที่ต้องการเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกะปิที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Tarot Yamane ที่ขนาดประชากร 12,832 คน ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดประชากรที่จะศึกษาจริง จำนวน 400 คน

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

4.1 ผศ.ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

4.2 รศ.ดร.พงษ์เสถียร เหลืองอลงกต อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

4.3 นายสิริพงศ์ สมมัน ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยประเมินว่า ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม สามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำผลมาพิจารณาคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ดังนี้

1. แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ 1

2. ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ 0

3. แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ -1

หลังจากนั้นนำแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และนำมาหาค่าความสอดคล้อง โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในทุกข้อคำถาม นั้น มีค่าเท่ากับ 1.00 หากข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 จะคัดเลือกไว้ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะนำมาพิจารณาปรับปรุงข้อคำถามใหม่

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

6. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการแจกในรูปแบบของกระดาษแบบสอบถามให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยสถานที่ที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยใช้ในการกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม คือ ในบริเวณพื้นที่ 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งสระ ชุมชนบ้านห้วยกะปิ ชุมชนหนองสมอ ชุมชนซากพุดซา ชุมชนหนองกระเสริม ชุมชนไร่ไหลลำ ชุมชนบ้านมาบหวาย ที่มีจุดสำหรับนั่ง ตลอดจนสถานที่อาศัยของผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีความเป็นส่วนตัว ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15 นาที เมื่อตอบแบบสอบถามแล้วจะขอรับแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยจะเก็บคืนด้วยตนเอง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นความลับ การเผยแพร่ผลการวิจัยจะกระทำในภาพรวม โดยผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยออกเปิดเผยไม่ว่าช่องทางใด เว้นแต่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยได้อนุญาตไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นเวลา 1 ปี ข้อมูลที่ได้จากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะถูกเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านและเอกสารที่เกี่ยวข้องจะถูกเก็บไว้ในตู้ที่มีกุญแจล็อกที่จะสามารถเข้าถึงได้เฉพาะผู้วิจัยเท่านั้น ข้อมูลดังกล่าวจะถูกเก็บไว้เป็นระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่เผยแพร่ผลการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะถูกทำลาย โดยข้อมูลที่เป็นเอกสารจะถูกทำลายด้วยเครื่องย่อยเอกสาร ส่วนไฟล์ในคอมพิวเตอร์จะถูกลบโดยถาวรด้วยโปรแกรม Eraser ใน Windows

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการแจกในรูปแบบของกระดาษแบบสอบถามให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยสถานที่ที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยใช้ในการกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม คือ ในบริเวณพื้นที่ 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งสระ ชุมชนบ้านห้วยกะปิ ชุมชนหนองสมอ ชุมชนซากพุดซา ชุมชนหนองกระเสริม ชุมชนไร่ไทรหล้า ชุมชนบ้านมาบหวาย ที่มีจุดสำหรับนั่ง ตลอดจนสถานที่อาศัยของผู้เข้าร่วมการวิจัย ที่มีความเป็นส่วนตัว

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว ทำการแจกให้กับประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป อยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

3. ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15 นาที เมื่อตอบแบบสอบถามแล้วจะขอรับแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยจะเก็บคืนด้วยตนเอง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นความลับ การเผยแพร่ผลการวิจัยจะกระทำในภาพรวม โดยผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยออกเปิดเผยไม่ว่าช่องทางใด เว้นแต่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยได้อนุญาตไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

4. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 400 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

5. โดยมีระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นเวลา 1 ปี ข้อมูลที่ได้จากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะถูกเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านและเอกสารที่เกี่ยวข้องจะถูกเก็บไว้ในตู้ที่มีกุญแจล็อกที่จะสามารถเข้าถึงได้เฉพาะผู้วิจัยเท่านั้น ข้อมูลดังกล่าวจะถูกเก็บไว้เป็นระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่เผยแพร่ผลการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะถูกทำลาย โดยข้อมูลที่เป็นเอกสารจะถูกทำลายด้วยเครื่องย่อยเอกสาร ส่วนไฟล์ในคอมพิวเตอร์จะถูกลบโดยถาวรด้วยโปรแกรม Eraser ใน Windows

6. คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ใบรับรองที่ IRB4-099/2565 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ชุมชนที่อาศัย มาตรการการช่วยเหลือของรัฐบาลใดที่ได้รับความช่วยเหลือ และช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) จำนวน 9 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านสภาพแวดล้อม
2. ด้านปัจจัยนำเข้า
3. ด้านกระบวนการ
4. ด้านผลผลิต

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ค่าที (t-test) กรณีเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ขึ้น โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงมาตรการ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา และมาตรการช่วยเหลือที่ต้องการเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์การแปลผลความพึงพอใจกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย

4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19

3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยกับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19

2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลางกับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19

1.81 - 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19

1.00 - 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคม จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อม (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) โดยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามรวบรวมจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ประกอบด้วย 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งสระ ชุมชนบ้านห้วยกะปิ ชุมชนหนองสมอ ชุมชนซากพุดซา ชุมชนหนองกระเสริม ชุมชนไร่ไทรหล้า และชุมชนมาบหวาย จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) และ การทดสอบค่าที (t-test)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

(\bar{X})	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบแบบที (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบแบบเอฟ (F-test)
Sig.	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน มาตรการช่วยเหลือของรัฐบาลที่ได้รับ โดยแจกแจงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	186	46.50
หญิง	214	53.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเพศชาย 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50

ตารางที่ 5 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-30 ปี	60	15.00
31-40 ปี	106	26.50
41-50 ปี	99	24.75
51-60 ปี	42	10.50
ตั้งแต่ 61 ปี ขึ้นไป	93	23.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 ลำดับถัดไปอายุตั้งแต่ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 อายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	116	29.00
สมรส	276	69.00
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	8	2.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 ลำดับถัดมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	131	32.75
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช	40	10.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส	45	11.25
ปริญญาตรี	152	38.00
สูงกว่าปริญญาตรี	32	8.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาเป็นผู้มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ลำดับถัดไปเป็นผู้มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ผู้มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	106	26.50
พนักงานบริษัท	75	18.75
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	143	35.75
เกษตรกร/ประมง	50	12.50
ลูกจ้างหน่วยงาน/รับจ้างทั่วไป	6	1.50
อื่นๆ	20	5.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมาคือผู้ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ลำดับถัดไปคือผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร/ประมง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และผู้ประกอบอาชีพลูกจ้างหน่วยงาน/รับจ้างทั่วไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	154	38.50
10,001 – 20,000 บาท	52	13.00
20,001 – 30,000 บาท	93	23.25
30,001 – 40,000 บาท	72	18.00
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	29	7.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือผู้มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 ลำดับถัดมาคือผู้มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

จำแนกจำนวนประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ โดยจำแนกเป็น 10 มาตรการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 มาตรการลดภาระ บรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน่าประกันการใช้ไฟฟ้า

มาตรการลดค่าน้ำ ค่าไฟ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	49	12.25
ไม่เข้าร่วม	351	87.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการลดภาระ บรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน่าประกันการใช้ไฟฟ้า จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.75 และมีผู้เข้าร่วมมาตรการดังกล่าวฯ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25

ตารางที่ 11 มาตรการลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ

มาตรการลดค่าธรรมเนียม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	0	0.00
ไม่เข้าร่วม	400	100.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ไม่ได้เข้าร่วมโครงการลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ 12 มาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33

มาตรการลดเงินสมทบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	68	17.00
ไม่เข้าร่วม	332	83.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33 จำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และมีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

ตารางที่ 13 มาตรการเราไม่ทิ้งกัน สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน

มาตรการเราไม่ทิ้งกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	20	5.00
ไม่เข้าร่วม	380	95.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการเราไม่ทิ้งกัน สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 และมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 14 โครงการคนละครึ่ง

โครงการคนละครึ่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	373	93.25
ไม่เข้าร่วม	27	6.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมมาตรการโครงการคนละครึ่ง จำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 93.25 และมีผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75

ตารางที่ 15 โครงการเราเที่ยวด้วยกัน

โครงการเราเที่ยวด้วยกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	134	33.50
ไม่เข้าร่วม	266	66.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการเราเที่ยวด้วยกัน จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 และผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 134 คน คิดเป็น 33.50

ตารางที่ 16 โครงการเราชนะ

โครงการเราชนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	46	11.50
ไม่เข้าร่วม	354	88.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการเราชนะ จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 และมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

ตารางที่ 17 โครงการ ม.33 เรารักกัน

โครงการม.33 เรารักกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	41	10.25
ไม่เข้าร่วม	359	89.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการม.33 เรารักกัน จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 89.75 และมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25

ตารางที่ 18 โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

โครงการเพิ่มกำลังซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	0	0.00
ไม่เข้าร่วม	400	100
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ไม่ได้เข้าร่วมโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 19 โครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้

โครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	1	0.25
ไม่เข้าร่วม	399	99.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้ จำนวน 399 คน คิดเป็นร้อยละ 99.75 และมีผู้เข้าร่วมโครงการ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ตารางที่ 20 จำนวนประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ได้รับการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงที่สถานการณ์โควิด-19 ระบาด โดยจำแนกจากมาตรการช่วยเหลือทางสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ คิดร้อยละจากจำนวนคำตอบทั้งหมด)

มาตรการช่วยเหลือทางสังคมช่วง โควิด-19	จำนวน	ร้อยละ
มาตรการบรรเทาภาระค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน้ำประปา ไฟฟ้า	49	6.69
มาตรการลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการ ให้บริการของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ	0	0
มาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุน ประกันสังคม ของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33	68	9.29
โครงการเราไม่ทิ้งกัน	20	2.73
โครงการคนละครึ่ง	373	50.96
โครงการเราเที่ยวด้วยกัน	134	18.31
โครงการเราชนะ	46	6.28
โครงการม.33 เรารักกัน	41	5.60
โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ ต้องการ	0	0
ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ		
โครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้	1	0.14
รวม	732	100.00

จากตารางที่ 20 พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง จำนวน 373 คน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือโครงการเราเที่ยวด้วย ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 134 คน เป็นอันดับที่ 2 ลำดับถัดมาคือมาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33 เป็นอันดับที่ 3 มาตรการบรรเทาภาระค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน่าประกันการใช้ไฟฟ้า จำนวน 49 คน โครงการเราชนะ จำนวน 46 คน โครงการม.33 เรารักกัน จำนวน 41 คน โครงการเราไม่ทิ้งกัน จำนวน 20 คน โครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้ 1 คน ตามลำดับ และจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีผู้เข้าร่วมมาตรการลดภาระค่านิยม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ และโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสภาพแวดล้อม (Context)
2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)
3. ด้านกระบวนการ (Process)
4. ด้านผลผลิต (Product)

ตารางที่ 21 ด้านสภาพแวดล้อม (Context)

ด้าน สภาพแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ)					(\bar{X})	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	1	2	3	4	5				
1.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด แต่ละโครงการมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	7 (1.75)	46 (11.50)	90 (22.50)	205 (51.25)	52 (13.00)	3.62	.91	เห็น ด้วย	1

2.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 มีความเหมาะสมกับกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มพ่อค้าแม่ค้า กลุ่มผู้ประกันตน กลุ่มที่ไม่ได้ประกันตน ฯลฯ	4 (1.00)	147 (36.75)	82 (20.50)	92 (23.00)	75 (18.75)	3.22	1.16	ปานกลาง	4
3.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ที่กำหนดออกเป็นระยะๆ คือ เฟส 1 เฟส 2 เฟส 3 มีความเหมาะสม	8 (2.00)	29.00 (7.25)	180 (45.00)	108 (27.00)	75 (18.75)	3.53	.94	เห็นด้วย	2
4.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ตรงกับความต้องการของประชาชน	11 (2.75)	26 (6.50)	194 (48.50)	112 (28.00)	57 (14.25)	3.45	.91	เห็นด้วย	3
ภาพรวม						3.45	.70	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 21 พบว่าด้านสภาพแวดล้อมของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด แต่ละโครงการมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = .91) อยู่ในอันดับที่ 1

2. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ที่กำหนดออกเป็นระยะๆ คือ เฟส 1 เฟส 2 เฟส 3 มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = .94) อยู่ในอันดับที่ 2

3. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ตรงกับความต้องการของประชาชน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .91) อยู่ในอันดับที่ 3

4. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 มีความเหมาะสมกับกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มพ่อค้าแม่ค้า กลุ่มผู้ประกันตน กลุ่มที่ไม่ได้ประกันตน ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.16) อยู่ในอันดับที่ 4

ตารางที่ 22 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

ด้านปัจจัยนำเข้า	จำนวน (ร้อยละ)					(\bar{X})	S.D.	แปลผล	อันดับ
	1	2	3	4	5				
1. วัตถุประสงค์ของโครงการต่างๆ ในการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด มีความชัดเจน	107 (26.75)	24 (6.00)	95 (23.75)	75 (18.75)	99 (24.75)	3.09	1.52	ปานกลาง	6
2. ข้อกำหนดในการใช้สิทธิ์โครงการต่างๆ มีความชัดเจน	115 (28.75)	60 (15.00)	55 (13.75)	96 (24.00)	74 (18.50)	2.89	1.51	ปานกลาง	8
3 ระยะเวลาลงทะเบียนมีความเสถียร	7 (1.75)	135 (33.75)	130 (32.50)	107 (26.75)	21 (5.25)	3.00	.94	ปานกลาง	7
4 ระยะเวลาลงทะเบียนสะดวกไม่ซับซ้อน รวดเร็ว	10 (2.50)	37 (9.25)	249 (62.25)	67 (16.75)	37 (9.25)	3.21	.83	ปานกลาง	5

5. ระบบการ ยืนยันตัวตน มี ความปลอดภัย น่าเชื่อถือ	6 (1.50)	132 (33.00)	82 (20.50)	119 (29.75)	61 (15.25)	3.24	1.11	ปาน กลาง	4
6. มีเจ้าหน้าที่ให้ คำปรึกษา เกี่ยวกับขั้นตอน การลงทะเบียน เป็นอย่างดี	14 (3.50)	63 (15.75)	181 (45.25)	57 (14.25)	85 (21.25)	3.34	1.09	ปาน กลาง	3
7. แอปพลิเคชัน (Application) เป่าตั้งค์ มีความ สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้ งาน	11 (2.75)	43 (10.75)	86 (21.50)	229 (57.25)	31 (7.75)	3.57	.88	เห็น ด้วย	1
8. ระยะเวลาใน การจัดทำ โครงการแต่ละ โครงการมีความ เพียงพอ และ เหมาะสม	13 (3.25)	36 (9.00)	156 (39.00)	145 (36.25)	50 (12.50)	3.46	.94	เห็น ด้วย	2
ภาพรวม						3.22	.61	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 22 พบว่าด้านปัจจัยนำเข้าของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. แอปพลิเคชัน (Application) เป่าตั้งค์ มีความสะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .88) อยู่ในอันดับที่ 1
2. ระยะเวลาในการจัดทำโครงการแต่ละโครงการมีความเพียงพอและเหมาะสม อยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = .94) อยู่ในอันดับที่ 2
3. มีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 1.09) อยู่ในอันดับที่ 3
4. ระบบการยืนยันตัวตน มีความปลอดภัย น่าเชื่อถือ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.11) อยู่ในอันดับที่ 4

5. ระบบลงทะเบียนสะดวก ไม่ซับซ้อน รวดเร็ว อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .83) อยู่ในอันดับที่ 5

6. วัตถุประสงค์ของโครงการต่าง ๆ ในการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด มีความชัดเจน อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.52) อยู่ในอันดับที่ 6

7. ระบบลงทะเบียนมีความเสถียร มีความชัดเจน อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .94) อยู่ในอันดับที่ 7

8. ข้อกำหนดในการใช้สิทธิ์โครงการต่าง ๆ มีความชัดเจน อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 1.51) อยู่ในอันดับที่ 8

ตารางที่ 23 ด้านกระบวนการ (Process)

ด้านกระบวนการ	จำนวน (ร้อยละ)					(\bar{X})	S.D.	แปลผล	อันดับ
	1	2	3	4	5				
1. การโอนเงินโครงการต่างๆ ในการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ผ่านแอปพลิเคชัน (Application) เป้าตั้งค์ หรือบัญชีธนาคารเป็นไปตามที่กำหนดไว้	4 (1.00)	45 (11.25)	258 (64.50)	34 (8.50)	59 (14.75)	3.25	.88	ปานกลาง	2
2. ช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการช่วยเหลือมีความเหมาะสมและหลากหลาย	6 (1.50)	94 (23.50)	114 (28.50)	67 (16.75)	119 (29.75)	3.50	1.19	เห็นด้วย	1

3. ขั้นตอนการดำเนินงานของภาครัฐเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้มีการประกาศไว้	8 (2.00)	77 (19.25)	244 (61.00)	54 (13.50)	17 (4.25)	2.99	.76	ปานกลาง	4
4. ภาครัฐมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารกับประชาชนอย่างทั่วถึงและชัดเจน	7 (1.75)	65 (16.25)	232 (58.00)	64 (16.00)	32 (8.00)	3.12	.84	ปานกลาง	3
5. กระบวนการในการร้องเรียนการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 เนื่องจากไม่ได้รับสิทธิ มีความเหมาะสม	14 (3.50)	117 (29.25)	173 (43.25)	50 (12.50)	46 (11.50)	2.99	1.01	ปานกลาง	4
ภาพรวม						3.17	.44	ปานกลาง	

จากตารางที่ 23 พบว่าด้านกระบวนการของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = .44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. ช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการช่วยเหลือมีความเหมาะสมและหลากหลาย อยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 1.19) อยู่ในอันดับที่ 1
2. การโอนเงินโครงการต่างๆ ในการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ผ่านแอปพลิเคชัน (Application) เป่าตั้งค์ หรือบัญชีธนาคารเป็นไปตามที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .88) อยู่ในอันดับที่ 2
3. ภาครัฐมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารกับประชาชนอย่างทั่วถึงและชัดเจน อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = .84) อยู่ในอันดับที่ 3
4. ขั้นตอนการดำเนินงานของภาครัฐเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้มีการประกาศไว้ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = .76) อยู่ในอันดับที่ 4

5. กระบวนการในการร้องเรียนการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 เนื่องจากไม่ได้
 รับสิทธิ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 1.01) อยู่ในอันดับที่ 4

ตารางที่ 24 ด้านผลผลิต (Product)

ด้านผลผลิต	จำนวน (ร้อยละ)					(\bar{X})	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	1	2	3	4	5				
1.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ทำให้ความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น	9 (2.25)	58 (14.50)	235 (58.75)	56 (14.00)	42 (10.50)	3.16	.88	ปาน กลาง	3
2.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด สามารถแบ่งเบาภาระของท่านได้	11 (2.75)	42 (10.50)	190 (47.50)	145 (36.25)	12 (3.00)	3.26	.79	ปาน กลาง	2
3.เงินที่ได้รับจากโครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด เพียงพอต่อการดำเนินชีวิต	13 (3.25)	98 (24.50)	217 (54.25)	46 (11.50)	26 (6.50)	2.94	.86	ปาน กลาง	5
4.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด สามารถลดความเครียดและความวิตกกังวลของท่านได้	3 (0.75)	26 (6.50)	319 (79.75)	23 (5.75)	29 (7.25)	3.12	.65	ปาน กลาง	4

5.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด เป็นโครงการที่มีประโยชน์	7 (1.75)	34 (8.50)	224 (56.00)	101 (25.25)	34 (8.50)	3.30	.81	ปานกลาง	1
6.ท่านพึงพอใจโครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด	3 (.75)	36 (9.00)	240 (60.00)	97 (24.25)	24 (6.00)	3.26	.73	ปานกลาง	2
ภาพรวม						3.17	.32	ปานกลาง	

จากตารางที่ 24 พบว่าด้านผลผลิตของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = .32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด เป็นโครงการที่มีประโยชน์ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .81) อยู่ในอันดับที่ 1
2. ท่านพึงพอใจโครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .73) อยู่ในอันดับที่ 2
3. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด สามารถแบ่งเบาภาระของท่านได้ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .79) อยู่ในอันดับที่ 2
4. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ทำให้ความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .88) อยู่ในอันดับที่ 3
5. โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด สามารถลดความเครียดและความวิตกกังวลของท่านได้ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = .65) อยู่ในอันดับที่ 4
6. เงินที่ได้รับจากโครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด เพียงพอต่อการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = .86) อยู่ในอันดับที่ 5

ตารางที่ 25 ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงสถานการณ์
โควิด-19

ด้าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านสภาพแวดล้อม	3.45	.70	มาก	1
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.22	.61	ปานกลาง	2
3. ด้านกระบวนการ	3.17	.44	ปานกลาง	3
4. ด้านผลผลิต	3.17	.32	ปานกลาง	3
ภาพรวม	3.26	.33	ปานกลาง	

จากตารางที่ 25 พบว่า ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง
สถานการณ์โควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .33) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า

1. ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .70) อยู่ในอันดับที่ 1
2. ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .61) อยู่ในอันดับที่ 2
3. ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = .44) และ
ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = .32) เท่ากัน ด้านกระบวนการ
และด้านผลผลิต จึงอยู่ในอันดับที่ 3

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคม ในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนใน
เขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6 ด้าน
ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพสมรส
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพ
6. รายได้ต่อเดือน

สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคม
ในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 จำแนกตามตัวแปรเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D	แปลผล
ชาย	186	3.24	.26	ปานกลาง
หญิง	214	3.27	.38	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกเพศมีความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D	t	Sig
ชาย	186	3.24	.26	.81	.42
หญิง	214	3.27	.38		

จากตารางผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยสถิติทดสอบ t-test พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 จำแนกตามตัวแปรอายุ

อายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D	แปลผล
18-30 ปี	60	3.26	.25	ปานกลาง
31-40 ปี	106	3.22	.45	ปานกลาง
41-50 ปี	99	3.32	.26	ปานกลาง
51-60	42	3.21	.24	ปานกลาง
ตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป	93	3.24	.29	ปานกลาง
รวม	400	3.26	.33	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิจำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกช่วงอายุมีความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .33)

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4	.65	.16	1.53	.19
ภายในกลุ่ม	395	41.52	.11		
รวมทั้งหมด	399	42.16			

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 จำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	\bar{X}	S.D	แปลผล
โสด	116	3.29	.26	ปานกลาง
สมรส	276	3.24	.35	ปานกลาง
หม้าย/หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	8	3.29	.28	ปานกลาง
รวม	400	3.26	.33	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกสถานภาพสมรสมีความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .33)

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.00	.19	.09	.88	.42
ภายในกลุ่ม	397.00	41.98	.11		
รวมทั้งหมด	399.00	42.16			

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามสถานภาพสมรส เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D	แปลผล
ประถมศึกษา	131	3.24	.26	ปานกลาง
มัธยมศึกษาตอนต้น/ ปวช	40	3.33	.28	ปานกลาง
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวส	45	3.16	.64	ปานกลาง
ปริญญาตรี	152	3.29	.25	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	32	3.22	.25	ปานกลาง
รวม	400	3.26	.33	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกระดับการศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .33)

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.00	.86	.22	2.06	.08
ภายในกลุ่ม	395.00	41.30	.10		
รวมทั้งหมด	399.00	42.16			

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามระดับการศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 จำแนกตามตัวแปรอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	\bar{X}	S.D	แปลผล
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	106	3.27	.25	ปานกลาง
พนักงานบริษัท	75	3.18	.50	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	143	3.25	.27	ปานกลาง
เกษตรกร/ประมง	50	3.34	.28	ปานกลาง
ลูกจ้างหน่วยงาน/ รับจ้างทั่วไป	6	3.27	.44	ปานกลาง
อื่นๆ	20	3.28	.27	ปานกลาง
รวม	400	3.26	.33	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพมีความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .33)

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5.00	.87	.17	1.66	.14
ภายในกลุ่ม	394.00	41.30	.10		
รวมทั้งหมด	399.00	42.16			

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอาชีพ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	\bar{X}	S.D	แปลผล
ไม่เกิน 10,000 บาท	154	3.25	.27	ปานกลาง
10,001 – 20,000	52	3.31	.30	ปานกลาง
20,001 – 30,000	93	3.21	.47	ปานกลาง
30,001 – 40,000	72	3.29	.25	ปานกลาง
40,001 บาท ขึ้นไป	29	3.26	.23	ปานกลาง
รวม	400	3.26	.33	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกระดับรายได้ต่อเดือนมีความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .33)

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.00	.40	.10	.94	.44
ภายในกลุ่ม	395.00	41.77	.11		
รวมทั้งหมด	399.00	42.16			

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามรายได้ต่อเดือน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 38 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตารางที่ การทดสอบสมมติฐานการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด 19 โดยจำแนกจากปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

- 1.1 ช่องทางการแก้ไขปัญหา ร้องเรียน ทักท้วง มีน้อยและติดต่อได้ยาก
 - 1.2 ควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการ ตลอดจนรายละเอียดของโครงการ อาทิ ผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการ ระยะเวลาการลงทะเบียนที่ชัดเจน และสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน
 - 1.3 มีการจำกัดผู้ที่ได้รับสิทธิ ทำให้ประชาชนที่เดือดร้อนไม่ได้รับการช่วยเหลือ
 - 1.4 ปรับปรุงระบบลงทะเบียนให้เข้าถึงง่าย และรวดเร็ว
 - 1.5 แก้ไขระบบให้มีความเสถียร เนื่องจากบางครั้งระบบล่ม ใช้สิทธิไม่ได้
 - 1.6 จัดให้มีระบบลงทะเบียนรับสิทธิที่ง่ายต่อผู้พิการ ผู้ที่ไม่มีโทรศัพท์
- ### 2. มาตรการช่วยเหลือของรัฐบาลที่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกระปิต้องการได้รับ

เพิ่มเติม

- 2.1 เพิ่มจำนวนสิทธิของโครงการต่างๆ อาทิ คนละครึ่ง เราชนะ
- 2.2 จัดมาตรการให้ครอบคลุมถึงผู้ที่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิจากหลายๆโครงการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคม จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อม (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) โดยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถาม รวบรวมจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ประกอบด้วย 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งสระ ชุมชนบ้านห้วยกะปิ ชุมชนหนองสมอ ชุมชนซากพุดชา ชุมชนหนองกระเสริม ชุมชนไร่ไหลลำ และชุมชนมาบหวาย จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ สรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเพศชาย 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 ลำดับถัดไปอายุตั้งแต่ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 ลำดับถัดมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาเป็นผู้มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ลำดับถัดไปเป็นผู้มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมาคือผู้ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ลำดับถัดไปคือผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่อ

เดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือผู้มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 ลำดับถัดมาคือผู้มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

ส่วนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง จำนวน 373 คน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือโครงการเราเที่ยวด้วย ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 134 คน เป็นอันดับที่ 2 ลำดับถัดมาคือมาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33 เป็นอันดับที่ 3 มาตรการบรรเทาภาระค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน้ำประปาการใช้ไฟฟ้า จำนวน 49 คน โครงการเราชนะ จำนวน 46 คน โครงการม.33 เรารักกัน จำนวน 41 คน โครงการเราไม่ทิ้งกัน จำนวน 20 คน โครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้ 1 คน ตามลำดับ และจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีผู้เข้าร่วมมาตรการลดภาระค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ และโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

การจำแนกจำนวนประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ โดยจำแนกเป็น 10 มาตรการ พบว่า

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการลดภาระ บรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าน้ำประปาการใช้ไฟฟ้า จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.75 และมีผู้เข้าร่วมมาตรการดังกล่าวฯ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25

2. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ไม่ได้เข้าร่วมโครงการลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

3. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33 จำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และมีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

4. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการเราไม่ทิ้งกัน สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 และมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

5. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการโครงการคนละครึ่ง จำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 93.25 และมีผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75

6. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการเราเที่ยวด้วยกัน จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 และผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 134 คน คิดเป็น 33.50

7. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการเราชนะ จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 และมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

8. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการม.33 เรารักกัน จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 89.75 และมีผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25

9. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ไม่ได้เข้าร่วมโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 100.00

10. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมมาตรการโครงการยิ่งใช้ ยิ่งได้ จำนวน 399 คน คิดเป็นร้อยละ 99.75 และมีผู้เข้าร่วมโครงการ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

ในภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ด้านด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. ด้านสภาพแวดล้อม (Context) ของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ปานกลาง) ($\bar{X} = 3.22$)

3. ด้านกระบวนการ (Process) ของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ปานกลาง) ($\bar{X} = 3.17$)

4. ด้านผลผลิต (Product) ของความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ปานกลาง) ($\bar{X} = 3.17$)

ส่วนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6 ด้าน ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน พบว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ t-test พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมช่วงโควิด 19 ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ” โดยการนำแนวคิดการประเมินผลของ Daniel L.Stufflebeam ที่ได้ นำเสนอรูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model โดยแบบจำลองของซีปปี้ (CIPP) ประเมิน 4 ด้าน ประกอบด้วย การประเมินสภาพแวดล้อม (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) สามารถอภิปรายผลจากการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อม (Context) ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อวิเคราะห์โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด แต่ละโครงการมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อยู่ในระดับเห็นด้วย โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ที่กำหนดออกเป็นระยะๆ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วย โครงการช่วยเหลือทางสังคมตรงกับความต้องการของประชาชน อยู่ในระดับเห็นด้วย แต่ในด้านของความเหมาะสมกับกลุ่มต่าง ๆ อาทิ เช่น กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มพ่อค้า แม่ค้า กลุ่มผู้ประกันตน กลุ่มที่ไม่ได้ประกันตน ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) ซึ่งน้อยกว่าด้านอื่นๆ เนื่องจากแต่ละโครงการมีข้อจำกัดของผู้ที่ได้รับสิทธิ ทำให้ประชาชนหลายท่านที่ไม่ได้รับความเดือดร้อนและต้องการได้รับความช่วยเหลือทางสังคมยังไม่เข้าถึงสิทธิ หน่วยงานภาครัฐจึง จำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์บริบทก่อนการดำเนินโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam (1989 : 42) ในด้านบริบทที่ประเมินความชัดเจนและความเหมาะสมเป็นไปได้อย่าง เป้าหมาย และในส่วนของนักประเมินก็ต้องใช้ผลการประเมินบริบท เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กับแผนงานโครงการหรือสิ่งที่แทรกแซง สอดคล้องกับสุวรรณ บรรจง (2558 : 92-93) ได้ทำการประเมินโครงการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้าน กอกวิทยาคาร โดย CIPP Model ผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม พบว่า โครงการมีวิสัยทัศน์และ เป้าหมายในการดำเนินงานอย่างชัดเจน และโครงการมีประโยชน์ตอบสนองความต้องการของผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับ ยุพิน รอดประพันธ์ (2564 : 107) ได้ทำการประเมินโครงการ โรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีปปี้ (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ โดยได้อธิบายด้านสภาพแวดล้อม ไว้ว่า โรงเรียนมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง ประชุมหารือร่วมกัน ระหว่างคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อวิเคราะห์ โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แอปพลิเคชัน (Application) เป้าตังค์ มีความสะดวก รวดเร็ว และ ง่ายต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ เห็นด้วย ระยะเวลาในการจัดทำโครงการแต่ละโครงการมีความ เพียงพอและเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความชัดเจนของ ข้อกำหนด ความเสถียรและรวดเร็วของระบบลงทะเบียน ความปลอดภัยของระบบยืนยันตัวตน และ ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าด้านปัจจัยนำเข้า ในองค์ประกอบต่าง ๆ ของมาตรการช่วยเหลือทางสังคม เช่น ระบบ เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ ตลอดจนบุคลากร ผู้เข้าร่วมพัฒนาโครงการ อาจกล่าวได้ว่าระดับเห็นด้วยของประชาชนยังอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยขั้นตอนของการใช้สิทธิโครงการช่วยเหลือจากรัฐบาล มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเป็นส่วนใหญ่ มี

ขั้นตอนการลงทะเบียนที่ซับซ้อน ทำให้ยังไม่สามารถเข้าถึงคนในบางช่วงวัย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบ ตลอดจนบุคลากรให้พัฒนาโครงการที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง และภาครัฐอาจยังไม่มี การสร้าง ความเข้าใจ และบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากนัก ทำให้บุคลากรที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจ และมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ ยุพิน รอดประพันธ์ (2564 : 107) ได้ทำการประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซิปป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ โดยได้อธิบายด้านปัจจัยนำเข้าไว้ว่า มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน ผู้บริหารและคณะครูมีความพร้อม ความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการดำเนินโครงการ และได้รับความร่วมมือ สนับสนุนจากหน่วยงานทุกฝ่ายเป็นอย่างดี ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าจึงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวดี ราชชัยกุลวิบูลย์ศรี (2556 : 59) ที่กล่าวว่า การประเมินปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ แนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam (1989 : 43) ที่กล่าวว่า การประเมินปัจจัยนำเข้าเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ นอกจากนี้การช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาล ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ ที่ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทั่วถึง อาทิ โครงการคนละครึ่ง มีการจำกัดผู้ที่ได้รับสิทธิเข้าร่วมโครงการ 15 ล้านคน โดยประมาณ ซึ่งไม่เพียงพอต่อประชาชนในประเทศที่มีจำนวนมากกว่า 60 ล้านคน สอดคล้องกับสร้อยเพชร ชารินทร์ (2556 : 63) ได้ประเมินโครงการพัฒนาวิทย์เด็กและเยาวชนโรงเรียนโคกสำโรง อำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสม โดยจัดเตรียมปัจจัยและทรัพยากรในการดำเนินโครงการทั้งบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และปัจจัยอื่น ๆ ตลอดจนกำหนดรูปแบบของโครงการได้อย่างเหมาะสม

3. ด้านกระบวนการ (Process) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อวิเคราะห์โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่องทางการประชาสัมพันธ์มีความเหมาะสมและหลากหลายอยู่ในระดับดี การโอนเงินโครงการต่าง ๆ ในการช่วยเหลือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับปานกลาง การแจ้งข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงและชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง ขั้นตอนดำเนินการและกระบวนการร้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง อาจกล่าวได้ว่ากระบวนการในการดำเนินการของโครงการต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุมชัดเจนเท่าไรนัก เนื่องจากช่องทางการร้องเรียนในกรณีที่ไม่ได้รับสิทธิ มีจำนวนน้อย เจ้าหน้าที่ที่คอยรับเรื่องร้องเรียนและให้คำแนะนำในกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ มีไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ความยุ่งยากและซับซ้อนของกระบวนการลงทะเบียน ถึงแม้ว่าจะมีกระบวนการรองรับกรณี ผู้พิการผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ กลุ่มผู้ที่ไม่สามารถโทรไป ประชาชนกลุ่มดังกล่าวต้องเดินทางไปลงทะเบียนที่ธนาคารกรุงไทย ซึ่งมีประชาชนไปลงทะเบียนรับสิทธิเป็นจำนวนมาก ตลอดจนความไม่เสถียรของระบบ เมื่อมีประชาชนเข้าใช้แอปพลิเคชันเป้าตังค์เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ระบบล่มประชาชนไม่สามารถใช้งานได้ และกรณีที่ประชาชนขาดความรู้ในกระบวนการก็จะส่งผลให้ประชาชนขาดความเข้าใจ บางคนคิดว่าลงทะเบียนไม่ได้ จึงเดินทางไปธนาคารเพื่อลงทะเบียนอีกครั้ง จึงเกิดการท้งานซ้ำซ้อน สอดคล้อง

กับแนวคิดของนางสาวปานวาด พิชเคียน ที่ได้วิจัยเรื่อง โครงการ “คนละครึ่ง” ในห้วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ไว้ว่า จุดอ่อนของโครงการ คือเรื่องเทคโนโลยี ความไม่เสถียรของอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ระบบล่มและไม่สามารถจ่ายเงินได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวรรณ บรรจง (2558 : 94) ได้ทำการประเมินโครงการเกษตรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนบ้านกอกวิทยาคาร โดย CIPP Model ซึ่งผลการประเมินพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโครงการมีการวางแผนเตรียมความพร้อมในหลากหลายด้าน ในการดำเนินโครงการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้ การวางแผนดำเนินงานมีความชัดเจน มีการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกิจกรรม

4. ด้านผลผลิต (Product) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อวิเคราะห์โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเห็นว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง โครงการทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น ลดความเครียด และความช่วยเหลืออื่น ๆ เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง อาจกล่าวได้ว่าโครงการของภาครัฐที่ออกมาตรการมาเพื่อช่วยเหลือประชาชนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 อาจยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ด้วยการจำกัดผู้ที่ได้รับสิทธิ การช่วยเหลือคนไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย ผู้ที่เดือดร้อนอย่างแท้จริงอาจจะเป็นผู้ที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ไม่มีสมาร์ทโฟน ดังนั้นการเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ของรัฐบาลจึงล่าช้า ในขณะที่เดียวกันผู้ที่อาจจะเดือดร้อนไม่มากนัก แต่เข้าถึงการลงทะเบียนได้อย่างรวดเร็ว ด้วยความพร้อมของอุปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ต จากกระแสของประชาชนต่าง ๆ มากมายที่มีความลำบากในการลงทะเบียน อีกทั้งความรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีในกลุ่มคนผู้สูงอายุ ทำให้เป็นปัญหาในการรับสิทธิ เพราะประเทศไทยนั้นเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การออกโครงการ/มาตรการจึงควรคำนึงถึงกลุ่มคนเหล่านี้ให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มระดับของพอใจ และตรงกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น อีกทั้งความรู้ความพร้อมของบุคลากรที่ดำเนินโครงการ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอกับประชาชน ทำให้เกิดความล่าช้า ทำให้ประชาชนหลายคนพลาดโอกาสการเข้าถึงสิทธิ สอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam (2003) ที่ได้กล่าวว่า ผลของการประเมินทั้งแบบที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งผลลัพธ์ระยะสั้นและผลลัพธ์ระยะยาว มีการตัดสินใจระหว่างการดำเนินงานและการตัดสินใจจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และสอดคล้องกับ อาสนี นิสาลี (2555 : 69-70) การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแยมจาดวิชชานุสรณ์ สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลผลิตของโครงการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ” ที่ได้ทำการศึกษา จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต พบว่า ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต อยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อจะพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด 19 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าหัวข้ออื่นๆ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นหลักๆ ดังนี้

1. ข้อกำหนดในการใช้สิทธิโครงการ/มาตรการต่าง ๆ ในช่วงโควิด-19

การช่วยเหลือทางสังคมต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินการเพื่อเยียวยาประชาชนในช่วงของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีข้อกำหนดในการใช้สิทธิโครงการ ซึ่งเกิดปัญหากับประชาชนบางกลุ่ม อาทิ กลุ่มคนยากไร้ที่ไม่มีบัตรประชาชน ซึ่งโครงการของรัฐนั้นจำเป็นต้องใช้บัตรประชาชนเพื่อรับสิทธิโครงการและประชาชนบางกลุ่มที่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ถูกจำกัดสิทธิเข้าถึงโครงการช่วยเหลืออื่นๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าหัวข้ออื่นๆ

2. ขั้นตอนการดำเนินการของภาครัฐในการขับเคลื่อนโครงการ/มาตรการต่าง ๆ ในช่วงโควิด-19

ในส่วนของขั้นตอนการดำเนินการที่เกิดปัญหากับประชาชน คือ การลงทะเบียน เนื่องจากภาครัฐมุ่งใช้กระบวนการลงทะเบียนด้วยเทคโนโลยี ซึ่งเกิดปัญหาที่ประชาชนหลากหลายกลุ่ม เช่น ผู้ที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ผู้ที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต เครื่องมืออุปกรณ์ในการลงทะเบียน หรือการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย จึงทำให้เห็นว่าขั้นตอนในการขับเคลื่อนโครงการของรัฐบาลยังไม่ครอบคลุมกับกลุ่มเป้าหมาย

3. กระบวนการในการร้องเรียน แจ้งปัญหา ที่เกิดขึ้นของโครงการ/มาตรการต่าง ๆ

ช่องทางในการแจ้งเรื่องร้องเรียน แจ้งปัญหา ตลอดจนการยื่นตรวจสอบสิทธิไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน อีกทั้งบุคลากรที่สามารถให้ความรู้และให้ความช่วยเหลือกับประชาชนก็มีไม่เพียงพอ ทำให้ประชาชนจำนวนมากต้องเสียสิทธิการเข้าร่วมโครงการ

4. ความเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน

เนื่องจากมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐดำเนินการเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นั้น มีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน จึงจำเป็นต้องจำกัดประชาชนที่ได้รับสิทธิ ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้นคือประชาชนได้ตรง ถึงแม้การช่วยเหลือทางสังคมจะเป็นการสงเคราะห์แบบให้เปล่าเพื่อบรรเทาสถานการณ์ แต่ก็จำเป็นต้องจัดการให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

จากการวิเคราะห์หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ สามารถนำเสนอข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีนโยบายพัฒนาฐานข้อมูลประชากร อย่างเป็นระบบและปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่อให้ภาครัฐสามารถติดตาม ส่งเสริม และช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีนโยบายเพื่อพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ให้มีศักยภาพและความพร้อมในการให้บริการประชาชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรจัดให้มีกระบวนการติดตามปัญหาของประชาชนที่เกิดขึ้น ในการเข้าถึงสิทธิโครงการช่วยเหลือต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นๆ จัดทำการประเมินผลโครงการเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการใช้งบประมาณของประเทศ

2. ควรติดตามผลลัพธ์ของโครงการในเรื่องของประสิทธิภาพ ประสิทธิผลที่มีต่อมาตรการช่วยเหลือทางสังคมของประชาชน เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่ชัดเจน

3. ควรมีการอบรมพัฒนาบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ/มาตรการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบริการประชาชนและแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง

4. ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์โครงการให้เข้าถึงประชาชนมากขึ้น ตามบริบทของแต่ละพื้นที่ เช่น หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนมีการลงพื้นที่เพื่อชี้แจงโครงการให้ประชาชนทราบถึงโครงการและสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

5. ควรมีการขยายพื้นที่ในการลงทะเบียนรับสิทธิเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากการลงทะเบียนในระบบสารสนเทศ ธนาคาร อาจจัดให้มีการลงทะเบียน ณ สถานที่ตั้งมากขึ้น เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ใกล้ชิดประชาชนได้มากขึ้น

6. ควรจัดให้มีระบบการร้องเรียน แจ้งปัญหา พร้อมทั้งบุคลากรให้มากขึ้น เช่น แอปพลิเคชัน สายด่วนร้องเรียน เพิ่มคู่มือในการรับเรื่อง มีหน่วยงานรวบรวมเรื่องร้องเรียนในระดับหมู่บ้าน ชุมชน เป็นต้น

7. การปรับปรุงระบบการโอนเงิน การลงทะเบียน ให้มีความเสถียร รองรับในช่วงเวลาที่มีประชาชนเข้าใช้ในระบบจำนวนมาก

8. บูรณาการระบบราชการเข้าด้วยกัน คือข้อมูลจากฝ่ายต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงกันได้ เช่น เมื่อผู้ที่ได้รับสิทธิมีงานทำ มีเงินเดือนที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ให้ส่งข้อมูลเพื่อตัดสิทธิการรับสวัสดิการ และนำเงินไปช่วยเหลือคนยากจนรายอื่นที่ได้รับความเดือดร้อนมากกว่า

9. ควรมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญในการช่วยเหลือประชาชน เนื่องจากเงินงบประมาณของประเทศมีอย่างจำกัด จะได้นำไปลงทุนกับโครงการที่ส่งผลในระยะยาว

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาความต้องการของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคม หลายกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ว่างงาน เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษา ติดตามโครงการช่วยเหลือทางสังคมต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ตลอดจนการปรับปรุงกระบวนการให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค. (2564). สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มาตรการสาธารณสุข และปัญหาอุปสรรคการป้องกันควบคุมโรคในผู้เดินทาง.
- กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ. (2559). รายงานประจำปี 2559 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ. กรุงเทพฯ: กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ.
- กระทรวงสาธารณสุข, กรมควบคุมโรค (2564). รายงานสถานการณ์ โควิด 19. เข้าถึงได้จาก <https://covid19.ddc.moph.go.th>
- กฤษฎา บุญชัย, จุฑาทิพย์ มณีพงษ์, ปิโยรส ปานยงค์. (2563). การประเมินความเสียหาย ผลกระทบและการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นต่อภาวะโรคระบาด Covid 19.
- กลุ่มงานสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก. (2564). สรุปมาตรการและการดำเนินงานของไทยต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2563 - 28 กุมภาพันธ์ 2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานการรัฐสภาระหว่างประเทศ, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- กวิสรวิ สุวรรณบุตร. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานส่งเสริมการศึกษาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร. สารนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กอบชัย ทวีสุขเสถียร. (2545). ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่อการปรับเปลี่ยนโครงสร้างกรมป่าไม้ตามนโยบายปฏิรูประบบราชการของรัฐ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอุทยานและนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำเรียง ภาวิจิตร. (2536). สาธารณคดี เอกสารในการประกอบการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ถวิลวดี บุรีกุล, เลิศพร อุดมพงษ์, วลัยพร ล้ออัศจรรย์, วิศิษฎ์ ชัชวาลทิพากร. (2563). ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19.
- ทวี เสร้ามัญ. (2520). ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เทศบาลตำบลห้วยกะปิ. ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลตำบลห้วยกะปิ. เข้าถึงได้จาก <http://www.huaykapi.go.th/>
- ธีระพงษ์ ทศวัฒน์, ปิยะกมล มหิวรรณ. (2562). การพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนและการป้องกันโรคระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019.
- นิตยา เขมระรัง. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสะแก อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประจักษ์ น้าประสานไทย. (2558). การจัดการบริการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประวัติ เสมติ. (2541). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาภวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: พรศิวาการพิมพ์.
- ประสาท หลักศิลา. (2511). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ก้าวหน้า.
- ปานวาด พิษเคียน. (2563). *โครงการ “คนละครึ่ง” ในห้วงการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19*.
- ปิยะบุตร มกราพันธ์. (2554). *การศึกษาให้ความช่วยเหลือจากรัฐภายหลังเหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ ปี พ.ศ. 2564 ในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์*.
- พงษ์มนัส ดือด. (2563). *ผลกระทบการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ต่อการประกอบอาชีพบริการจัดส่งอาหาร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน*.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *ระบบค้นหาคำศัพท์*. เข้าถึงได้จาก <https://dictionary.orst.go.th/>
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุพิน รอดประพันธ์. (2561). *การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรม โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซิป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3*.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2546). *การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสสุคนธ์ แสงมณี, จงรัก พลาศัย, คล่อง วงศ์สุขมนตรี, สายทอง แก้วฉาย, วันชัย แก้วหนูนวล. (2556). *ประเมินผลการดำเนินงานเยี่ยมเยียนและฟื้นฟูผู้ได้รับความเสียหายและผู้ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้*.
- ระพีพรรณ คำหอม. (2546). *รายงานวิจัยเรื่องการประเมินโครงการสวัสดิการทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บางกอกบล็อก.
- ระพีพรรณ คำหอม. (2554). *สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย (เอกสารประกอบการสอน วิชาแนวคิดและทฤษฎีปฏิบัติงานสวัสดิการสังคม), คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- รุ่งทิศา มโนวิชิตสรณ์. (2555). *แนวทางการกำหนดนโยบายการช่วยเหลือทางสังคมสำหรับครอบครัวผู้ฆ่าตัวตายในจังหวัดพิจิตร*.
- เรืองวิทย์ แสงรัตนา. (2522). *ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราการเพิ่มประชากรของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณศิริ บดีรัฐ, ปรียานุช พรหมภาสิต และตรรกพร สุขเกษม. (2564). *ประสิทธิผลของมาตรการเยี่ยมเยียนเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชน บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร*. รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ชัยศิริการพิมพ์.
- สรรพวุฒิ พิพัฒพันธ์. (2533). *ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการตำรวจสันติบาล กองบัญชาการสอบสวนกลาง กรมตำรวจ ต่อสาเหตุการกระทำผิดวินัย*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/กรุงเทพฯ.
- สร้อยเพชร ชารินทร์. (2556). *การประเมินโครงการพัฒนาวินัยเด็กและเยาวชนโรงเรียนบ้านโคกสำโรง อำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

- สุคนธ์ทิพย์ เฝยกลิ่น. (2545). *ความคิดเห็นและบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน*. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุธิดา แจ้งประจักษ์. (2563). *กระบวนการทัศนในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม*. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.
- สุวรรณ บรรจง. (2558). *การประเมินโครงการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนบ้านกอกวิทยา* โดย CIPP MODEL. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อนงค์วรรณ เทพสุทิน, ชนะ รัตนภักดี และกมลพร กัลยาณมิตร. (2562). *การดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา*.
- อภิรัฐ จินาพร. (2564). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี*. มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.
- อาสนี นิสาลี้. (2555). *การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแย้มจากวิชานุสรณ์ สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา วิทยาการการประเมิน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทัย ทิรัญโต. (2522). *หลักสังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร ไพลิน. (2540). *ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์สิ่งแวดล้อมศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Shaw, M.E., & Wright, J.N. (1967). *Scale for the Measurement of Attitude*. New York: McGraw - Hill.
- Stufflebeam, Daniel L. (1971). *The Relevance of the CIPP Evaluation Model for Educational Accountability*. Atlantic City, N.J.
- WHO. (2019). *รายงานสถานการณ์โดยองค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก <https://www.who.int/thailand>
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An introductory analysis*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19
ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

☐ 1) ชาย	☐ 2) หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ

☐ 1) 18 - 30 ปี	☐ 2) 31 - 40 ปี
☐ 3) 41 - 50 ปี	☐ 4) 51 - 60 ปี
☐ 5) ตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป	
3. สถานภาพสมรส

☐ 1) โสด	☐ 2) สมรส
☐ 3) หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	
4. ระดับการศึกษา

☐ 1) ประถมศึกษา	☐ 2) มัธยมศึกษาตอนต้น / ปวช.
☐ 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวส.	☐ 4) ปริญญาตรี
☐ 5) สูงกว่าปริญญาตรี	
5. อาชีพ

☐ 1) นักเรียน / นักศึกษา	☐ 2) ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
☐ 3) พนักงานบริษัท	☐ 4) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
☐ 5) เกษตร / ประมง	☐ 6) ลูกจ้างหน่วยงาน / รับจ้างทั่วไป
☐ 7) อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
6. รายได้ต่อเดือน

☐ ไม่เกิน 10,000 บาท	☐ 10,001 - 20,000 บาท
☐ 20,001 - 30,000 บาท	☐ 30,001 - 40,000 บาท
☐ 40,001 บาทขึ้นไป	
7. ชุมชนที่ท่านอาศัย

☐ ชุมชนบ้านทุ่งสระ	☐ ชุมชนบ้านห้วยกะปิ	☐ ชุมชนหนองสมอ
☐ ชุมชนชากพุดชา	☐ ชุมชนหนองกระเสริม	☐ ชุมชนไร่ไผ่หล้า
☐ ชุมชนบ้านมาบหวาย		

8. ท่านได้รับข้อมูลโครงการจากช่องทางใด

- อินเทอร์เน็ต
- โทรทัศน์/วิทยุ
- ประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9. มาตรการการช่วยเหลือของรัฐบาลใดที่ท่านได้รับความช่วยเหลือ

- มาตรการลดภาระบรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า และค่าน่าประกันการใช้ไฟฟ้า
- มาตรการลดภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการ ให้บริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
- มาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง มาตรา 33
- โครงการเราไม่ทิ้งกัน สนับสนุนเงิน คนละ 5,000 บาท/เดือน เป็นเวลา 3 เดือน
- โครงการคนละครึ่ง
- โครงการเราเที่ยวด้วยกัน
- โครงการเราชนะ
- โครงการม.33 เรารักกัน
- โครงการ เพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
- โครงการ ยิงไข่ ยิงได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19
ในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือทางสังคมในช่วง โควิด-19	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ด้านสภาพแวดล้อม (Context)					
1.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วง โควิด-19 ระบาด แต่ละโครงการมีความ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
2.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วง โควิด-19 ระบาด มีความเหมาะสมกับกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มพ่อค้าแม่ค้า กลุ่ม ผู้ประกันตน กลุ่มที่ไม่ได้ประกันตน ฯลฯ					
3.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วง โควิด-19 ระบาด ที่กำหนดออกเป็นระยะๆ คือ เฟส 1 เฟส 2 เฟส 3 มีความเหมาะสม					
4.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วง โควิด-19 ระบาด ตรงกับความต้องการของ ประชาชน					
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)					
1.วัตถุประสงค์ของโครงการต่างๆ ในการ ช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด มีความชัดเจน					
2.ข้อกำหนดในการใช้สิทธิโครงการต่างๆ มีความ ชัดเจน					
3.ระบบลงทะเบียนมีความเสถียร					
4.ระบบการลงทะเบียนสะดวก ไม่ซับซ้อน รวดเร็ว					
5.ระบบการยืนยันตัวตน มีความปลอดภัย น่าเชื่อถือ					
6.มีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการ ลงทะเบียนเป็นอย่างดี					
7.แอปพลิเคชัน (Application) เป่าตั้งค์ มีความ สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการใช้งาน					

8.ระยะเวลาในการจัดทำโครงการแต่ละโครงการมีความเพียงพอและเหมาะสม					
ด้านกระบวนการ (Process)					
1.การโอนเงินโครงการต่างๆ ในการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19 ผ่านแอปพลิเคชัน (Application) เป้าตังค์ หรือบัญชีธนาคาร เป็นไปตามที่กำหนดไว้					
2.ช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการช่วยเหลือมีความเหมาะสมและหลากหลาย					
3.ขั้นตอนการดำเนินงานของภาครัฐเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้มีการประกาศไว้					
4.ภาครัฐมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารกับประชาชนอย่างทั่วถึงและชัดเจน					
5.กระบวนการในการร้องเรียนการช่วยเหลือทางสังคมในช่วงโควิด-19เนื่องจากไม่ได้รับสิทธิมีความเหมาะสม					
ด้านผลผลิต (Product)					
1.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด ทำให้ความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น					
2.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด สามารถแบ่งเบาภาระของท่านได้					
3.เงินที่ได้รับจากโครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาดเพียงพอต่อการดำเนินชีวิต					
4.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด สามารถลดความเครียดและความวิตกกังวลของท่านได้					
5.โครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด เป็นโครงการที่มีประโยชน์					
6.ท่านพึงพอใจโครงการช่วยเหลือทางสังคมของรัฐบาลในช่วงโควิด-19 ระบาด					

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงมาตรการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร

ไม่มีเครื่องมือสื่อสารในการลงทะเบียน

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

4.2 มาตรการช่วยเหลือของรัฐบาลที่ท่านต้องการได้รับเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ณัฐวีร์ แม้นทอง
วัน เดือน ปี เกิด	30 เมษายน 2538
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	143/4 หมู่ 4 ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2556 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการบริการสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2565 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา